

รายงานการวิจัย

จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและ
พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา

Psychological Characteristics and Situational Factors Relating to Attitude
Towards Teaching Profession and Achievement Behavior of Students in
the Education Program at Higher Educational Institutions

RCH

LB

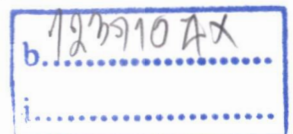
1-18

พ.ศ. ๒๕๖๑

ค. ๑

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์

ASSISTANT PROFESSOR PAITOON PIMDEE

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 120389

วัน, เดือน, ปี 20 ก.พ. 2555

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2554

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมาก คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา 2) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อย

4. นักศึกษาที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มาก คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศชาย 2) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก พบผลในรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก พบผลในรวม และทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และ/หรือได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มรวม

5. ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 50.0% และ 23.7% ตามลำดับ โดยทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู ได้สูงสุด 61.6% ในกลุ่มเพศชาย และทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ ได้สูงสุด 41.5% ในกลุ่มเพศชาย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน การยอมรับมหาวิทยาลัย แรงจูงใจจากหลักสูตร การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และความเชื่ออำนาจในตน

คำสำคัญ : เจตคติต่อวิชาชีพครู/พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์/นักศึกษาคู/จิตลักษณะ/สถานการณ์/สถาบันอุดมศึกษา

II

Research Title	Psychological Characteristics and Situational Factors Relating to Attitude towards Teaching Profession and Achievement Behavior of Students in the Education Program at Higher Educational Institutions
Researcher	Assistant Professor Paitoon Pimdee
Year	2011
Office	Program of Industrial Education, Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520 Phone / Fax : 02-3264511

Abstract

The research was aimed to study psychological characteristics and situational factors relating to attitude towards teaching profession and achievement behavior of students in the Education Program at higher educational institutions. The sample group consisted of the fourth year students in the Pedagogy/Education Program (5-year program) at public higher educational institutions, in the academic year 2011, total 600 students, selected by multi-stage random sampling. The research instruments were 6-rating scale questionnaires, the reliability index was between 0.74-0.89 and the discrimination index was between 2.03-8.61. The data was collected from December 2010 to January 2011, 489 or 81.50 percent of questionnaires were returned. The collected data was analyzed by using statistical software package, mean, standard deviation, three-way analysis of variance, and stepwise and hierarchical multiple regression analysis. The second statistics used in data analysis was the dual comparison of mean by Scheffe method, the results were as follows:

1. students with high level of attitude towards teaching profession were 1) students with high level of future orientation found in the whole group and every subgroup 2) students with high level of internal locus of control found in the group of social science students and the group with low family income, it was also found that:

III

1.1 students with excellent mental health and high level of internal locus of control had higher level of attitude towards teaching profession than those with inferior mental health and low level of internal locus of control.

1.2 students with excellent mental health and high level of future orientation had higher level of attitude towards teaching profession than those with inferior mental health and low level of future orientation.

2. students with high level of achievement behavior were 1) students with high level of future orientation found in almost every subgroup, except the former group of public universities and 2) students with high level of internal locus of control found in the former group of public universities

It was also found that students with excellent mental health and high level of internal locus of control had higher level of achievement behavior than those with inferior mental health and/or low level of internal locus of control.

3. students with high level of attitude towards teaching profession were 1) students strongly influenced by their guardians found in the whole group, the group of female students, the group of science students, the former group of public universities and the group whose guardians having elementary school education 2) students strongly motivated by the educational programs found in the whole group and every subgroup, and 3) students with high level of acceptance of their universities found in the whole group and every subgroup

It was also found that students strongly influenced by their guardians, strongly motivated by the educational programs, with high level of acceptance of their universities had higher level of attitude towards teaching profession than those less influenced by their guardians, less motivated by the educational programs, with low level of acceptance of their universities, the result was found in the group with low family income.

4. students with high level of achievement behavior were 1) students strongly influenced by their guardians found in the whole group and almost every subgroup, except the group of male students 2) students strongly motivated by the educational programs found in the whole group and every subgroup, and 3) students with high level of acceptance of their universities found in the whole group and every subgroup

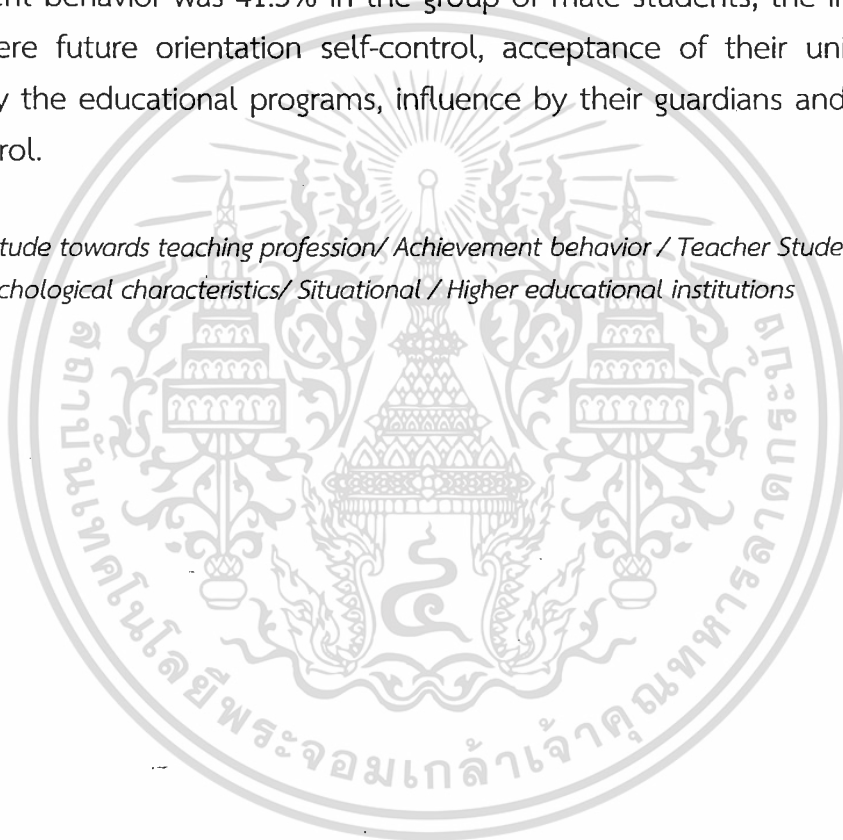
It was also found that students strongly influenced by their guardians, strongly motivated by the educational programs, with high level of acceptance of

IV

their universities had higher level of achievement behavior than those less influenced by their guardians, less motivated by the educational programs, with low level of acceptance of their universities, the result was found in the whole group.

5. Psychological characteristics and situational factors predicted the attitude towards teaching profession and achievement behavior of students in the whole group at 50.0% and 23.7% respectively, the highest level of attitude towards teaching profession was 61.6% in the group of male students and the highest level of achievement behavior was 41.5% in the group of male students, the important predictors were future orientation self-control, acceptance of their universities, motivation by the educational programs, influence by their guardians and internal locus of control.

Keywords : Attitude towards teaching profession/ Achievement behavior / Teacher Students/
Psychological characteristics/ Situational / Higher educational institutions

v

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 เจตคติต่อวิชาชีพครู.....	7
2.2 พฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์.....	11
2.3 จิตลักษณะและสถานการณ์.....	13
2.4 การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี).....	20
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	35
4.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตนแตกต่างกัน.....	36

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน.....	42
4.4 ผลการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	52
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
5.1 สรุปการวิจัย.....	59
5.2 อภิปรายผล.....	61
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	66
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก กลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายที่ต้องไว้กับที่เก็บรวบรวมได้จริง จำแนกตามภูมิภาค/มหาวิทยาลัย.....	73
ภาคผนวก ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่.....	75
ภาคผนวก ค เครื่องที่ใช้ในการวิจัย.....	90

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับ การรายงานตัว และการทำสัญญารับ ทุน จำแนกตามสาขาวิชา.....	21
3.1	แสดงลักษณะและผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ.....	33
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	35
4.2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาตาม สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน.....	38
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความ เชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน แตกต่างกัน.....	38
4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาตาม สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน.....	40
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน แตกต่างกัน.....	41
4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ตามการ ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับ มหาวิทยาลัย.....	44
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจาก ผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน..	44
4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ตามการ ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับ มหาวิทยาลัย.....	48
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจาก ผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน..	48
4.10	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูก ทำนาย คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	54
4.11	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูก ทำนาย คือ พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	57

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
3.1	แสดงขั้นตอนการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่งคนที่มีคุณภาพก็จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “การศึกษา” ว่า คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จากความหมายของการศึกษาดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทและสำคัญของการศึกษาต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งเมื่อคนมีคุณภาพประเทศก็มีความสามารถในการแข่งขันทั้งเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และอื่นๆ ตามไปด้วย

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ยังได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข “ครู” เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากที่จะทำให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบความสำเร็จและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพราะครูถือได้ว่าเป็นผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้ที่ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ให้กับผู้เรียน กระบวนการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพจึงมีความสำคัญ ดังจะเห็นได้จาก มาตรา 52 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ที่ระบุไว้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ “ต้องส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง” (เอกภูมิ จันทรขันธ์ และคณะ. 2551 : 1346)

แต่เมื่อพิจารณาสภาพการผลิตและพัฒนาครูที่ผ่านมาพบว่ามีปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคุณภาพของนักศึกษาครู เนื่องจากสภาพอาชีพครูตกต่ำ ผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูส่วนหนึ่งไม่มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนครู ทำให้ได้นักศึกษาครูที่มีความรู้ความสามารถไม่ตรงกับความต้องการ ประกอบกับกระบวนการผลิตก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การเรียนการสอนยังคงเน้นทฤษฎีมากกว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านจำนวนการผลิตครู คือผลิตครูเกินในบางสาขาและขาดแคลนในบางสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านจิตสำนึกในวิชาชีพครู ครูบางส่วนไม่อุทิศเวลาของตนในการ

อบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างเต็มที่ ความประพฤติของครูยังไม่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาด้านจริยธรรมมากมาย และปัญหาด้านการพัฒนาครู ก็พบว่าครูมีแนวโน้มด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ลดลง เนื่องจากครูขาดโอกาสในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้ครูไม่สามารถพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงได้ (ฐิติพร ลิธิษฐา. 2547 : 2)

เพื่อให้การผลิตและพัฒนาครูสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และเป็นไปตามมาตรา 52 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 กระทรวงศึกษาธิการจึงเสนอนโยบายการผลิตครูแนวใหม่ ซึ่งเป็นหลักสูตรครู 5 ปี และได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นครูมืออาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการ เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และมีอุดมการณ์ในวิชาชีพครู โดยมุ่งหวังที่จะจูงใจนักเรียนที่ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูให้เข้าเรียน โดยจัดให้มีระบบการให้ทุนการศึกษาระหว่างเรียนและประกันการมีงานทำ สร้างหลักสูตรครูให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้อย่างลึกซึ้ง มีการพัฒนาจิตสำนึกความเป็นครู และร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งผู้ใช้ครูและสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานการผลิตครูและการประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยนักศึกษาจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา 4 ปี จากนั้นก็ไปฝึกปฏิบัติวิชาชีพครูตามข้อบังคับของคุรุสภาอีก 1 ปี รวมระยะเวลาศึกษาเป็น 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548 : 1-3)

จากเป้าหมายของการยกระดับวิชาชีพครูนี้เอง ทำให้สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนด้านศึกษาศาสตร์ -ครุศาสตร์ต้องทำการปรับตัวเองหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นการปรับแนวคิดเดิมๆ ในการผลิตครู ปรับหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการคัดเลือกคนเข้าสู่ระบบ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อตัวผู้เรียนโดยตรง เพราะในกระบวนการเรียนการสอนถือว่าผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนั้นในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรนี้ ผู้เรียนจะต้องอาศัยข้อมูลจากปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ประกอบการตัดสินใจ เพราะการศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจ (สิ่งเร้า) จากปัจจัยต่างๆ ถ้าหากแรงจูงใจในปัจจัยใดมีแรงหรือมีอำนาจเหนือกว่า ย่อมนำไปสู่การตัดสินใจศึกษาต่อได้ หรือปัจจัยทั้งหมดทุกปัจจัยมีแรงหรืออำนาจรวมกันจนทำให้บุคคลตัดสินใจศึกษาต่อ โดยที่การศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่แต่ละบุคคลจะปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขทางสังคม ชีวภาพ และจิตวิทยา

ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรให้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และเอื้ออำนวยต่อการวางแผนจัดสรรทรัพยากร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่

สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผนการจัดการศึกษา ให้สามารถสนองความต้องการของสังคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

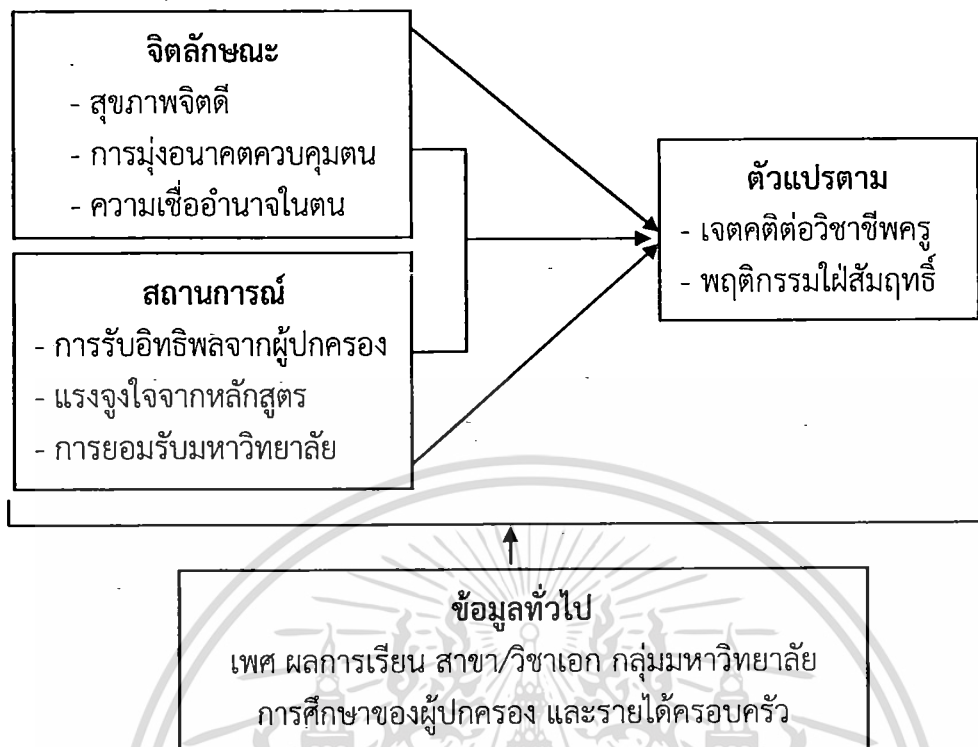
- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
- 3) เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1) นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านจิตลักษณะสูง (สุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และความเชื่ออำนาจในตนสูง) มีเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาที่มีปัจจัยด้านจิตลักษณะต่ำ (สุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ และความเชื่ออำนาจในตนต่ำ)
- 2) นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านสถานการณ์มาก (รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก) มีเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาที่มีปัจจัยด้านสถานการณ์น้อย (รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย มีแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย)
- 3) ปัจจัยด้านจิตลักษณะ 3 ตัวแปร รวมกับปัจจัยด้านสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร ร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ได้มากกว่าปัจจัยด้านใดด้านหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 20,321 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : Online) กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จาก 20 มหาวิทยาลัยๆ ละ 30 คน รวมเป็น 600 คน

1.5.2 ตัวแปร

1) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1) จิตลักษณะ คือ จิตลักษณะเดิมต่างๆ ของนักศึกษาที่เกิดและสะสมมาจากประสบการณ์ในอดีต ประกอบด้วย สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน

1.2) สถานการณ์ คือ ลักษณะต่างๆ ของสถานการณ์ที่เกิดพฤติกรรมที่ศึกษานั้น ประกอบด้วย การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย

2) ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

3) ตัวแปรประสาน คือ ลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ ผลการเรียน สาขา/วิชาเอก กลุ่มมหาวิทยาลัย การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ครอบครัว

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา มีนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) หลักสูตรครู หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หรือศึกษาศาสตรบัณฑิต หรือการศึกษบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

2) นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

3) เจตคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ตรง แล้วประเมินออกมาเป็นความเชื่อ

4) พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางพยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

5) สุขภาพจิตดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกวิตกกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร

6) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจากโชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง

7) การมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น

8) การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง หมายถึง การยอมรับและเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งจะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำการต่างๆ

9) แรงจูงใจจากหลักสูตร หมายถึง การที่หลักสูตรครูเป็นปัจจัย/พลังที่กระตุ้นหรือผลักดันให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเข้าศึกษา โดยมีความพยายามในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตร มีการพิจารณาความเหมาะสมของตนเอง รวมทั้งเลือกศึกษาในหลักสูตรด้วยความเต็มใจ

10) การยอมรับมหาวิทยาลัย หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ความเชื่อถือในมหาวิทยาลัยทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

11) ผลการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันระหว่างศึกษาในหลักสูตรครูของนักศึกษา แบ่งโดยใช้ค่าเฉลี่ย (2.90) เป็นเกณฑ์ได้เป็น กลุ่มผลการเรียนต่ำ ($GPA \leq 2.90$) และกลุ่มผลการเรียนสูง ($GPA > 2.90$)

12) สาขา/วิชาเอก หมายถึง สาขาและ/หรือวิชาเอกที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรครู แบ่งเป็น กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์

13) กลุ่มมหาวิทยาลัย หมายถึง กลุ่มของมหาวิทยาลัยที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน แบ่งเป็น กลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐเดิม และกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

14) การศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ (บิดา หรือ มารดา หรือ คนอื่นๆ) ที่ให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักศึกษา แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษา และสูงกว่าระดับประถมศึกษา

15) รายได้ครอบครัว หมายถึง รายได้ของทั้งครอบครัวนักศึกษาต่อเดือน แบ่งเป็น กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (<10,000 บาท/เดือน) และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ($\geq 10,000$ บาท/เดือน)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษา “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 2.1 เจตคติต่อวิชาชีพครู
- 2.2 พฤติกรรมไฝ่สัมฤทธิ์
- 2.3 จิตลักษณะและสถานการณ์
- 2.4 การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เจตคติต่อวิชาชีพครู

2.1.1 ลักษณะและความหมายของเจตคติ

“เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” คำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน คือ ทักษะคิด ทำที่ หรือความคิดเห็น โดย บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2531 : 112) อธิบายว่าความหมายของ “เจตคติ” หมายถึง กิริยาท่าทีรวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อม หรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น หรือในทางต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น และ Thurstone (1967 : 73) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เจตคติ” เป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงหรือความรู้สึก ความมีอคติ หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจก่อนความคิด ความกลัว การลงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

เจตคติจึงเป็นความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกในทางบวกหรือทางลบ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ส่วนความพึงพอใจนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากเจตคติในหลายประการของบุคคลนั้น ที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่ตนเข้าเกี่ยวข้องสัมพันธ์ เป็นการแสดงท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาในทางบวกหรือทางลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันเกิดจากปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมนั้นๆ (ไพฑูริย์ พิมพ์. 2550 : 29) ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 81) สรุปว่าเจตคติประกอบด้วย ความนึกคิด (Cognitive) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั้งในส่วนที่ชอบและไม่ชอบความรู้สึก (Feeling) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และเกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่างๆ เป็นความรู้สึก รัก ชอบ หลง เกลียด อิจฉา ริษยา ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของ คนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละคนด้วย และแนวโน้มการกระทำ (Action tendency) เป็นส่วนที่รวมถึงการแสดงออกของพฤติกรรมตามความนึกคิดและความรู้สึกของบุคคล

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติไม่ใช่สิ่งที่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด เจตคติเกิดมาจากการที่บุคคลได้ปะทะ สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม นั่นก็คือ เจตคติเกิดเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ สำหรับการเกิดขึ้นของเจตคติ ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) กล่าวว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ซึ่งอาจจะกำเนิดจากประสบการณ์ที่เรามีเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด การสอน (จากบ้าน โรงเรียน วัด สื่อมวลชนต่างๆ) และการเลียนแบบเจตคติของบุคคลอื่นๆ นอกจากจะขึ้นกับอิทธิพลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ยังขึ้นกับลักษณะส่วนตัวหรือบุคลิกภาพของผู้นั้นเองด้วย คือ ถ้าเป็นคนทีคล้อยตามคนอื่นโดยง่าย ไม่เป็นตัวของตัวเอง สิ่งแวดล้อมก็ย่อมมีอิทธิพลต่อเจตคติของเขามาก แต่ถ้าไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของใคร เอาแต่ใจตัวเองมา เป็นตัวของตัวเองมาก สิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อเจตคติของเขาน้อย คือ เจตคติของเขามักโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นดั้งเดิมของตัวเอง เช่น ถ้าเป็นคนมองโลกในแง่ดี ชอบผูกไมตรีกับคนทั่วไปก็มักจะมีเจตคติในทางที่ดีกับเพื่อน หรือกับบุคคลที่อยู่รอบข้าง เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการจูงใจด้วยวิธีการต่างๆ หรือการเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์โดยตรง หรือเมื่อบุคคลได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และยอมรับในคุณสมบัติหรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น และเมื่อบุคคลได้มีการกระทำและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง (David. 1968 : 200-202) นอกจากนี้ ชม ภูมิภาค (2523 : 111-112) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้เจตคติเปลี่ยนแปลงไปได้นั้นก็มีหลายอย่าง เช่น ความกดดันของกลุ่ม ประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจหรือไม่ที่น่าพึงพอใจ และอิทธิพลของผู้มีชื่อเสียง

8

2.1.2 ความสำคัญของการวัดเจตคติ

สงวนศรี วิรัชชัย (2527 : 63-64) กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติที่มีต่อบุคคลที่เป็นเจ้าของเจตคติ สรุปได้ดังนี้ การสร้างเจตคติที่ดีต่องานที่จะทำ ช่วยให้ผู้คนนั้นบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ หรือถ้าบุคคลต้องการให้สมาชิกของกลุ่มที่ตนร่วมอยู่ยอมรับก็จะต้องพัฒนาเจตคติของตนให้สอดคล้องกับปทัสถาน (Norm) ของกลุ่ม การที่บุคคลมีเจตคติต่อผู้คน เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสังคม ทำให้บุคคลสามารถประเมิน และตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของตนเองให้เหมาะสมดีงามเป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม จึงนับว่าเป็นการพัฒนาค่านิยม (Value) เป็นสื่อ หรือช่องทางในการช่วยให้บุคคลได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ถ้าไม่มีเจตคติต่อสิ่งใดก็จะไม่ใส่ใจต่อสิ่งนั้น และจะไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นซึ่งจะมีผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมต่อสิ่งนั้นๆ เช่น บุคคลมีความไม่สบายใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของตนเองอาจพัฒนาเจตคติของตนไปในอีกทางหนึ่ง เพื่อให้เห็นเรื่องนั้นไปในทางที่ทำให้ลดความรู้สึกไม่สบายใจลงได้

การวัดเจตคติของบุคคลต่อเป้าหมายต่างๆ ทั้งในเรื่องของบุคคล วัตถุ และสิ่งต่างๆ ล้วนให้ประโยชน์แก่บุคคล หรือสังคมในด้านต่างๆ ดังนี้ (วรรณดี แสงประทีปทอง. 2544: 14-15)

1. การวัดเจตคติเพื่อทำนายพฤติกรรม

เนื่องจากการวัดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้ทางด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นจึงเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำไปในทำนองใดด้วย ดังนั้น การทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้ทำนายการกระทำของบุคคลได้ ความสามารถในการทำนายพฤติกรรมของผู้อื่นเป็นความต้องการของมนุษย์และสังคม เพราะจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อบุคคลนั้นได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและอาจเป็นแนวทางให้ผู้อื่นสามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ด้วย

2. การวัดเจตคติเพื่อเข้าใจสาเหตุและผล

เจตคติต่อสิ่งต่างๆ นั้นเปรียบเสมือนสาเหตุภายในซึ่งมีกำลังผลักดันให้บุคคลกระทำได้ต่างๆ กัน เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้ อาจได้รับสาเหตุมาจากผลกระทบภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง และเจตคติของบุคคลอาจเป็นเครื่องกรอง หรือหันเหอิทธิพลของสาเหตุจากภายนอกที่มีการกระทำของบุคคลนั้นได้ ดังนั้น การจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่างๆ ให้ชัดเจน บางกรณีจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่างๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

3. การวัดเจตคติเพื่อหาทางป้องกัน

ในสังคมนั้นการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไรนั้นเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล แต่การที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมย่อมเป็นไปได้เมื่อประชาชนมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันคล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็แนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม การประกอบอาชีพบางประเภท มีความจำเป็นต้องได้ผู้มีเจตคติเหมาะสมมาปฏิบัติ เช่น ผู้มีอาชีพนักวิจัยย่อมมีเจตคติที่ดี (ชอบ) ต่อการวิจัย ผู้เป็นครูถ้ามีเจตคติที่ไม่ดี (คือไม่ชอบ) ต่อการเป็นครู อาจทำให้เกิดผลเสียหายแก่นักเรียน โรงเรียนและประเทศชาติได้

4. การวัดเจตคติเพื่อหาทางแก้ไข

ในสังคมประชาธิปไตย บุคคลสามารถจะมีเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไปได้มาก แต่ในบางเรื่องจำเป็นที่จะต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อที่ประชาชนจะได้มีการกระทำที่พร้อมเพรียงกัน การวัดเจตคติของประชาชนจะได้ข้อมูลที่ชี้บอกว่าประชาชนกลุ่มนั้นมีเจตคติที่สอดคล้องกับนโยบายของสังคมหรือของชาติหรือไม่ กรณีที่ประชาชนมีเจตคติที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของชาติซึ่งต้องการความร่วมมือจากประชาชน อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ดังนั้น การวัดเจตคติจึงอาจแสดงให้เห็นว่า บุคคลมีลักษณะที่เหมาะสมหรือไม่เพียงไร เพื่อประโยชน์ในการหาทางแก้ไขเจตคติที่ไม่ถูกต้องและปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อไป

2.1.3 ครูและเจตคติต่ออาชีพครู

คุณลักษณะที่ดีของครู ประกอบด้วย

1. ความมีระเบียบวินัย ความประพฤติ ทั้งทางกายและวาจาและใจ
2. ความซื่อสัตย์สุจริต การประพฤติที่ไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน

3. ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาอาชีพ ความประพฤติที่ไม่ทำให้เสียเวลาชีวิต และปฏิบัติกิจอันควรกระทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม

4. ความสำนึกในหน้าที่และการงาน ความประพฤติที่ไม่เอาเปรียบสังคม

5. ความเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม วิจัยและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ความประพฤติในลักษณะสร้างสรรค์และปรับปรุงมีเหตุมีผลในการทำหน้าที่การงาน

6. ความกระตือรือร้นในการปกครองในระบบประชาธิปไตย มีความรักและเทิดทูน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความประพฤติที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือไม่ว้าวานหรือขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นโดยไม่จำเป็น

7. ความเป็นผู้มีพละทานมัยที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความมั่นคงและจิตใจให้ สมบูรณ์มีอารมณ์แจ่มใสมีธรรมะอยู่ในจิตใจอย่างมั่นคง

8. ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และมีอุดมคติเป็นที่พึงความประพฤติที่แสดงออกถึง ความแบ่งปัน เกื้อกูลผู้อื่น

9. ความภาคภูมิใจและการรู้จักทำนุบำรุง ศิลปะ วัฒนธรรม และทรัพยากรของชาติ ความ ประพฤติที่แสดงออกซึ่งศิลปะและวัฒนธรรมแบบไทยๆ มีความรักและหวงแหนวัฒนธรรมของ ตนเองและทรัพยากรของชาติ

10. ความเสียสละ และเมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญ และความสามัคคี

การสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู อาจครอบคลุมถึงความรู้สึกรักหรือมี ศรัทธาต่องานการสอนและ กิจกรรมที่ทำการสร้างสมรรถภาพความเป็นครู

1. ปฏิบัติตนและพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ยึดมั่นอยู่ในคุณงามความดี ความถูกต้อง และ ความชอบธรรม

2. พัฒนาตนให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการปฏิบัติงาน มี ความคิดที่ทันสมัย และรู้จักปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วย

1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

2. ตัดสินใจปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน

3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง

5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ

8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน

11. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
12. สร้างโอกาสในการพัฒนาผู้เรียนได้ทุกสถานการณ์

พัสนีย์ อรรถสกุลรัตน์ (2552 : 20) กล่าวว่า เจตคติต่ออาชีพครู หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือแนวโน้มที่พร้อมจะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการเป็นครู อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์โดยเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งอาชีพครูนั้นเป็นงานที่ผู้ทำต้องใช้ความรู้ มีหลักวิชาเพื่อการปฏิบัติ ต้องมีความชำนาญที่ฝึกฝน โดยเฉพาะ และเป็นงานที่ทำให้ได้รับฐานะที่สูงเป็นพิเศษจากสังคม

จากงานวิจัยของ เยาวดี รวงชัยกุล และศิริชัย กาญจนวาสิ (2523: 3) ได้จำแนก เจตคติต่ออาชีพครูออกเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เจตคติต่อสถานภาพอาชีพครู
2. เจตคติต่อลักษณะการเป็นครู
3. เจตคติต่อกระบวนการเรียนการสอน
4. เจตคติต่อนักเรียน
5. เจตคติ ต่อความคาดหวังที่มีต่ออาชีพครู

ครูที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของตน ย่อมปฏิบัติหน้าที่ได้ดี เกิดความสุขในการเป็นครูและพร้อมที่จะทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ไม่ว่าจะ เป็นหน้าที่ทางด้านการสอน การช่วยเหลือโรงเรียน หรืองานประจำด้านอื่น ในขณะเดียวกัน ถ้าครูมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพของตนแล้ว ก็ย่อมจะไม่มี ความพอใจในการประกอบอาชีพครู ไม่เกิดความพยายามที่จะทำงานให้ได้ผลเต็มศักยภาพที่พึงกระทำได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การวัดเจตคติจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการทราบเจตคติก็จะทำให้ทราบถึงแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคล หากเป็นไปในทางที่ดีก็สามารถส่งเสริมให้ดีขึ้นได้ แต่หากเป็นไปในทางไม่ดีก็จะสามารถหาทางป้องกันหรือปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ (พัสนีย์ อรรถสกุลรัตน์. 2552 : 24)

ดังนั้น เจตคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ตรง แล้วประเมินออกมาเป็นความเชื่อ

2.2 พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์

พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความต้องการสัมฤทธิ์ผล ได้มีนักวิชาการ เช่น ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522 อ้างใน งามตา วรินทร์านนท์. 2335 : 345) กล่าวว่า เป็นลักษณะภายในที่สำคัญที่สำคัญลักษณะหนึ่ง ซึ่งผลักดันให้บุคคลเกิดความพากเพียรพยายามที่จะทำงานจนสำเร็จลงด้วยมาตรฐานที่ดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงานเพื่อมุ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อประสบความสำเร็จก็เกิดความสุขความภาคภูมิใจ แต่เมื่อเกิดความล้มเหลวก็ไม่ท้อแท้กลับพร้อมที่จะลองพยายามทำใหม่ ผู้ที่มี

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะเป็นผู้ที่ชอบอาสาสมัครทำงานต่างๆ ชอบแข่งขันเพื่อชัยชนะ มีนิสัยรักงานและทำงานที่ยากโดยไม่ย่อท้อ ทำให้เป็นคนที่พึ่งตนเองและอาจเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้อีกด้วย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว และ McClelland ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้ เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงานใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด (McClelland, 1953 : 197)

ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 : 264) ได้กล่าวว่า สิ่งที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) สิ่งที่น่ามั่งน้าวจิตใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของ ความมุ่งมั่น หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งที่น่ามั่งน้าวจิตใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว และค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งช่วยภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น

นอกจากนั้น งามตา วนิทานนท์ (2335 : 368-380) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จด้านการเรียนของเยาวชน ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยของประเทศไทยหลายเรื่องให้ผลสอดคล้องกันคือ เยาวชนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี ดังนั้นจึงน่าจะมีการเร่งรัดให้สถานศึกษาจัดการฝึกเพื่อเพิ่มลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์ให้แก่แก่นักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญต่ออาชีพและ/หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์อื่นๆ ด้วย เช่น พฤติกรรมการทำงานเพื่อความสำเร็จในชีวิต พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรม พฤติกรรมสุขภาพอนามัย เป็นต้น และนอกจากนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะที่สำคัญอื่นๆ อีกหลายประการ เช่น ความเชื่อในผลการกระทำของตน การมุ่งอนาคต และลักษณะทางจริยธรรม

ดังกล่าวไปแล้วข้างต้นว่า การที่บุคคลมีลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มุ่งความสำเร็จในงานที่ตนทำมาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมการทำงานอย่างเข้มแข็งของบุคคล ดังนั้น ลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์นี้หากปลูกฝังในจิตของเด็ก และได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นไป เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตนเองและประเทศชาติโดยรวมให้เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ (งามตา วนิทานนท์, 2335 : 380)

ดังนั้น พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.3 จิตลักษณะและสถานการณ์

การศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ในที่นี้ เป็นการศึกษาเฉพาะจิตลักษณะและสถานการณ์ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์/เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ดังนี้

2.3.1 จิตลักษณะ

จิตลักษณะ หรือจิตลักษณะเต็ม หมายถึง ลักษณะทางจิตใจของคนที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาขึ้น ซึ่งตามทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมอาจประกอบด้วยหลายส่วน และแต่ละส่วนก็มีหลายด้านด้วย ในที่นี้จะศึกษาเฉพาะด้านสุขภาพจิตดี ด้านความเชื่ออำนาจในตน และด้านการมุ่งอนาคตควบคุมตน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) สุขภาพจิตดี

สุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธมนาวิน, งามตา วณิชานนท์ และคณะ. 2536 : 38) สุขภาพจิตที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นแก่การรับรู้สภาพแวดล้อมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้สภาพแวดล้อมได้มาก แม้บุคคลจะมีสติปัญญา มีประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดี ก็จะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นั้นอย่างเต็มที่ (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2543 : 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda. 1970 อ้างใน ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2524 : 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาสุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6 ประเภท คือ ทัศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโต พัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การรับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคลิกภาพ เกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภท นี้แสดงถึงลักษณะสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล สอดคล้องกับ ชีรวัดน์ นิจนตร (2526 : 2-15) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีพัฒนาการของพฤติกรรมบ่งชี้ตามลำดับคือ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีการรับรู้ตรงกับความเป็นจริง มีบุคลิกภาพแบบบูรณาการ มีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถทำนายและควบคุมสภาพแวดล้อมได้ดี

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ และพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

ดังนั้น สุขภาพจิตดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกรู้สีกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นเต็นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร

2) ความเชื่ออำนาจในตน

ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความตระหนักว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้าม กับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดกับตนนั้นขึ้นกับโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือ เกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วณิชทานนท์ และคณะ. 2536 : 38)

ความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ และสามารถใช้นำมาพยากรณ์พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนานได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้ให้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัว ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉงว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) จากงานวิจัยของ Hollander (1981 : 123) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำสิ่งที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน

บุคคลแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องปริมาณและความรุนแรงของความรู้สึกในด้านการทำนายหรือควบคุมสภาพแวดล้อม บางคนจะรู้สึกว่าเขามีอำนาจ หรือความสามารถที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นหรือสามารถ ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนได้และเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่ตนได้รับเกิดจากการกระทำของตนเอง บุคคลประเภทนี้เรียกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตน (Internal locus of control) ส่วนบางคนจะรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัว และไม่สามารถควบคุมสภาพการณ์ต่างๆ ได้ เพราะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยภายนอกซึ่งเขาไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เช่น โชคกลางอำนาจเหนือธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า พวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน (External locus of control) (Rotter. 1996 อ้างใน ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526 : 67)

การที่บุคคลจะมีลักษณะเชื่ออำนาจในตน หรือเชื่ออำนาจนอกตนนั้น เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลตั้งแต่วัยทารกจนเป็นผู้ใหญ่ หากเขามีการรับรู้สภาพ แร้นแค้นทางจิต และสังคมอันเกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมที่ยากจน และสังคมที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึง การได้รับรางวัล และการโดนลงโทษอย่างไม่สม่าเสมอ โดยได้รับในเวลา และปริมาณที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ได้รับเลยในบางครั้ง และในบางครั้งก็ได้รับโดยไม่ได้ทำอะไร จะทำให้บุคคลรู้สึกขาดความสามารถในการทำนาย และควบคุมได้ ทำให้เกิดการขัดแย้ง คับข้องใจ วิตกกังวล จึงเกิด ค่านิยมความเชื่อ ทศนคติ แรงจูงใจ พฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ที่บกพร่อง จึงโทษ โชคชะตาราศีมากกว่าปกติ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527) ในสภาพแร้นแค้นนี้เอง จะทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยา 2 ประการ ประการแรก คือ ถ้าบุคคลคิดว่าสามารถควบคุมผลได้ และผลนั้นมีความ

กังวล คับข้องใจ และแสดงออกโดยการก้าวร้าว ประการที่สอง ถ้าบุคคลเคยชินกับสภาพแร้นแค้น และปรับตัวเข้ากับสภาพความไม่สอดคล้องระหว่างความพยายามกับผลได้ บุคคลนั้นก็จะเป็นคนเฉื่อยชา ท้อแท้ และหมดหวัง ส่วนบุคคลที่รับรู้ว่าคุณสามารถที่จะทำนาย หรือควบคุมผลที่เกิดขึ้นได้ รางวัลหรือการลงโทษที่ได้รับ เกิดจากผลแห่งการกระทำของตนเอง บุคคลนั้นจะมีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไปของสภาพแวดล้อม ที่จะมีประโยชน์ต่อพฤติกรรมในอนาคตของเขา จะพยายามปรับปรุงสภาพการณ์ต่างๆ ให้ดีขึ้นตามลำดับขั้น ให้คุณค่าของทักษะหรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากความพยายามเป็นสำคัญ รวมทั้งไม่ยอมให้ใครมาชักจูงโดยไม่มีเหตุผล (Rotter, 1966 อ้างใน ชีรวัตร นิจนตร. 2526 : 69) ดังนั้น ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเชื่อมั่นว่าการกระทำของตนเองสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาลักษณะสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ ตรงข้ามกับลักษณะของผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งจะก้าวร้าว หรือวางเฉย ปล่อยให้การแก้ไขปัญหาลักษณะสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของผู้อื่นหรือปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ

ดังนั้น ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ซึ่งตรงข้ามกับผู้เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจากโชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง

3) การมุ่งอนาคตควบคุมตน

การมุ่งอนาคต (Future orientation) หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทานนท์ และคณะ. 2536 : 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเอง (Self control) ของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสภาพการณ์ต่างๆ เช่นการรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. 2520 : 35)

ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการคือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคต มากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดได้รอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมาตามที่ตนเองต้องการได้ และนอกจากนั้นความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอก แต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แก่ตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจวิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัล และการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่าง

เหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ โรงเรียนสามารถจะพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2539 : 92-93)

การมุ่งอนาคตและควบคุมตน จึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน โดยขั้นแรก มองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตนั้น ต้องมีความอดทนเพื่อรอรับผลที่จะเกิดขึ้นหรือมีการควบคุมตนเป็นขั้นต่อมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลมุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มุ่งปัจจุบันสูง มักจะขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคตจึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น โกงการเล่น เกม การทะเลาะวิวาท ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรม ที่แสดงถึงความเป็นคนดีและคนเก่ง

ดังนั้น การมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น

2.3.2 สถานการณ์

สถานการณ์ หรือลักษณะสถานการณ์ (situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคล และไม่ใช่บุคคล ซึ่งอยู่ในสถานะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม (ซาดา จิตพิทักษ์. 2525 : 71-74) ทั้งใกล้และไกลตัวผู้ถูกศึกษา ทั้งที่สะสมมาในอดีตและรับรู้ในปัจจุบัน ในการวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะลักษณะสถานการณ์ด้านการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง ด้านแรงจูงใจจากหลักสูตร และด้านการยอมรับมหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง

จรรยา สุวรรณทัต และคณะ (2521 : 11) กล่าวว่า ธรรมชาติของเด็กมีความโน้มเอียงที่จะยึดการแสดงออกของบุคคลอื่นเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติอยู่แล้ว โดยเด็กจะเลียนแบบบิดามารดา หรือกระทำตนคล้ายผู้ที่เลี้ยงดูตนมากที่สุด เพราะเป็นบุคคลใกล้ชิดกับเด็ก เป็นผู้ให้ความรัก ความอบอุ่น และบำบัดความต้องการทางสรีระ เป็นผู้ทำให้เด็กเกิดความสบายกายสบายใจ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กพอใจ ในภายหลังความพอใจเหล่านี้จะถ่ายทอดไปสู่บิดามารดา ผู้เลี้ยง ทำให้เกิดความเอาใจใส่ จดจำพฤติกรรม การปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อของบุคคลที่ตนเองชอบ จนกลายเป็นลักษณะพฤติกรรมของตนโดยไม่รู้ตัว

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2540 : 8-43) กล่าวว่า ครอบครัวมีหน้าที่สำคัญคือ การให้การศึกษา การอบรมและถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมของสังคมให้แก่สมาชิก เพื่อให้สมาชิกมีบุคลิกภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม มีความสามารถในการปรับตัว และดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข ครอบครัวที่มีความมั่นคงและความอบอุ่น มักจะเป็นครอบครัวที่สมาชิกร่วมมือกันสร้างเอกลักษณ์ของครอบครัว (Family identity) ให้มีขอบเขตและเป้าหมายที่ชัดเจน สมาชิกทุก

คนในครอบครัวจะยึดถือเอกลักษณ์ของครอบครัวเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติร่วมกัน โดยความมั่นคงและความอบอุ่นของครอบครัวมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ คือ 1) การสื่อสารหรือความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว เป็นความสัมพันธ์แบบสองทาง ทั้งบิดามารดาและลูก มีโอกาสเป็นได้ทั้งผู้ริเริ่มความสัมพันธ์และผู้ตอบสนองความสัมพันธ์ 2) การมีกฎระเบียบ มีทั้งที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการควบคุมให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติต่อกันและกันได้อย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข 3) ความสามารถในการปรับตัวของสมาชิก เพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป 4) การให้ความรักและเสริมสร้างเจตคติที่ดี โดยบิดามารดาเป็นฝ่ายให้และลูกเป็นฝ่ายรับ ถ้าทั้งสองฝ่ายได้รับความพึงพอใจด้วยกันแล้ว พัฒนาการด้านต่างๆ ของสมาชิกจะเติบโตได้อย่างสมบูรณ์ มีความไว้วางใจ เอื้ออาทรและเสียสละให้แก่กันและกัน 5) การมอบหมายหน้าที่และการเสริมสร้างความรับผิดชอบ เช่น บิดามารดามีการแบ่งงานให้สมาชิกทุกคนรับผิดชอบอย่างเท่าเทียมกัน และมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และ 6) การควบคุมพฤติกรรมของสมาชิก หมายถึง บิดามารดาใช้วิธีการต่างๆ ควบคุมให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในขอบเขตที่ครอบครัวยอมรับได้

ครอบครัว เป็นตัวแทนสำคัญที่สังคมคาดหวังให้ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนสมาชิกใหม่ ให้มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมสอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคม และสมาชิกของครอบครัวจะนำแนวคิดบุคลิกภาพ และพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนของครอบครัวไปเป็นพื้นฐานการดำเนินวิถีชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข (ฤกษ์ชัย คุณุการ. 2547 : 24) ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 25) ที่กล่าวว่า การเห็นแบบอย่างของคนในครอบครัวที่ใกล้ชิดย่อมส่งผลถึงพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนักเรียนโดยเฉพาะบิดามารดามีพฤติกรรมอย่างไร เด็กก็จะเลียนแบบทำตามพฤติกรรมนั้นๆ

ดังนั้น อิทธิพลจากผู้ปกครอง หมายถึง การยอมรับและเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำการต่างๆ

2) แรงจูงใจจากหลักสูตร

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นความพยายามของนักจิตวิทยาสังคมที่ต้องการจะบ่งชี้ถึงสาเหตุภายในที่ทำให้คนเราริเริ่มกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดำเนินการกระทำต่อไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือหยุดการกระทำนั้นๆ ลงกลางคัน แรงจูงใจคือพลังภายในที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งความรุนแรงและทิศทางไปยังเป้าหมายที่ต้องการ (งามตา วนิทานนท์. 2535 : 269)

Zimbardo (1979 อ้างใน งามตา วนิทานนท์. 2535 : 269) ได้กล่าวถึงลักษณะของพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจว่า ไม่ใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองพลังกระตุ้นที่สัมพันธ์กัน เป็นพฤติกรรมที่มีแบบแผนเฉพาะบุคคล และสำคัญที่สุดคือเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะยั่งยืนและคงทน

ทั้งนี้ งามตา วนิทานนท์ (2535 : 270-277) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย และแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เรียกว่า แรงจูงใจชีวภาพ (Biological motives) ซึ่งหมายถึง สภาวะตึงเครียดหรือตื่นตัวของมนุษย์ที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น ทำให้มนุษย์เกิดความกระวนกระวาย และพยายามหาช่องทางที่จะกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อบำบัดความต้องการนั้นๆ แรงจูงใจทางชีวภาพเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นโดยไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้ เกิดขึ้นจากความอดหรือการขาดแคลนสิ่งที่ร่างกายต้องการ

2. แรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ เรียกว่า แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่ถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นโดยสภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม และขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือกลุ่มชน หรือขณะอยู่ในสถานการณ์หนึ่งๆ แรงจูงใจทางสังคมมีบทบาทอย่างสำคัญในการก่อให้เกิดพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การดิ้นรนต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความเป็นเลิศในงานอาชีพ การแสวงหาและพยายามยึดครองตำแหน่งระดับสูงในองค์กรหนึ่งๆ เป็นต้น

ความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจทางสังคมกับแรงจูงใจทางชีวภาพคือ (1) เราไม่อาจกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทางสังคมด้วยการกระทำกับระบบประสาทเหมือนที่กระทำเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจทางชีวภาพ (2) แรงจูงใจทางสังคมจะไม่เกิดขึ้นจากการถูกกักขังให้อดสิ่งที่ร่างกายต้องการ (3) การขัดขวางมิให้บุคคลได้บำบัดความต้องการทางสังคมเป็นเวลานานๆ จะไม่ทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย แต่อาจทำให้เกิดความผิดปกติทางอารมณ์ และอาจทำให้เจ็บป่วยทางร่างกายได้ (4) แรงจูงใจทางสังคมเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคมเป็นส่วนใหญ่ และ (5) แรงจูงใจทางสังคมมักเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นหรือกลุ่มทั้งทางบวกและทางลบ

สำหรับหลักสูตรนั้นเป็นลำดับของประสบการณ์ซึ่งจัดขึ้นภายในสถานศึกษา เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการอบรมผู้เรียนให้คิดและทำในสิ่งที่ถูกต้อง ความสำคัญของหลักสูตรคือ หลักสูตรจะเป็นตัววางรากฐานทางความคิดและความประพฤติของผู้เรียนให้มีคุณธรรม มีความสำนึกของหน้าที่ในความเป็นพลเมืองดี ทำให้ผู้เรียนเติบโตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การจัดหลักสูตรจะมีความแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากขอบเขต หน้าที่ และภาระของการศึกษาแต่ละระดับนั้นแตกต่างกันออกไป โดยหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาจะเน้นพิเศษในเรื่องของเนื้อหา และองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งกิจกรรมที่ดำเนินไปเพื่อเนื้อหาดังกล่าว ทั้งนี้เพราะชีวิตนอกห้องเรียน ผู้เรียนย่อมมีอิสระที่จะรับและเลือกเรียนโดยเสรี หลักสูตรในระดับอุดมศึกษาอาจพิจารณาได้จากเนื้อหารายวิชา และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเนื้อหาและรายวิชาเป็นสำคัญ ย่อมพิจารณาประกอบกับจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยปัจจัยด้านหลักสูตรของ

มหาวิทยาลัยมีตัวบ่งชี้สำคัญ เช่น ประเภทของหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ระดับความยากของเนื้อหาวิชา ระดับความยากในการสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

ดังนั้น แรงจูงใจจากหลักสูตร หมายถึง การที่หลักสูตรครูเป็นปัจจัย/พลังที่กระตุ้นหรือผลักดันให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเข้าศึกษา โดยมีความพยายามในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตร มีการพิจารณาความเหมาะสมของตนเอง รวมทั้งเลือกศึกษาในหลักสูตรด้วยความเต็มใจ

3) การยอมรับมหาวิทยาลัย

การเลือกสถานศึกษาของผู้เรียนนั้น สิทธิพันธ์ ยศยอติง (2547 : 27-35) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกสถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็น 3 แนวคิด คือ

3.1) แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย คือ การรับรู้และความประทับใจของนิสิต/นักศึกษาที่มีต่อลักษณะต่างๆ ของสถาบัน ได้แก่ ชื่อเสียงของสถาบัน การบริหาร บรรยากาศในการเรียนการสอน รวมถึงอาคารสถานที่อันมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และพัฒนาการของมวลสมาชิกในสถาบัน ดังนั้น สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจึงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิต/นักศึกษา เพราะนิสิต/นักศึกษาทุกคนต่างมีความปรารถนาที่จะได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี

3.2) แนวคิดเกี่ยวกับความยากของหลักสูตร เป็นตัวแปรที่มีลักษณะเป็นนามธรรม สามารถเป็นตัวกำหนดจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ลงเข้าเรียนได้ เพราะถ้าหลักสูตรใดมีความยากเหมาะสม จะส่งผลให้มีผู้สมัครเข้าเรียนในหลักสูตรนั้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องปรับปรุงอัตราความยากของหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อให้มีจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเพิ่มมากขึ้น

3.3) แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของนิสิต/นักศึกษา โดยตัวบ่งชี้คุณภาพมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ความมีชื่อเสียง นิสิต/นักศึกษา คณาจารย์ ผลผลิตด้านการวิจัย ทรัพยากรด้านการเงิน หลักสูตร การสนับสนุนจากศิษย์เก่า การสร้างมูลค่าเพิ่ม การบริหารองค์กร และการให้บริการเพื่อส่งเสริมวิชาการ

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ Baldrige. (1980 อ้างถึงใน ภัทรพล พรหมมัญ. 2549 : 13) ได้เสนอทฤษฎีที่สามารถอธิบายการเข้าเรียนต่อของนักศึกษามีหลายทฤษฎีด้วยกัน คือ

1. ทฤษฎีเอาแบบ (Modeling theory) ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นนักเรียนในการเรียนและการศึกษาต่อโดยเด็กจะเอาแบบอย่าง (Life patterns) ของผู้ปกครองมาเป็นตัวกำหนดระดับความต้องการของเขาว่าอย่างน้อยที่สุดความคาดหวังของเขาก็จะเทียบเท่าของผู้ปกครอง

2. ทฤษฎีการมีโอกาส (Opportunity theory) เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้สูงและอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ๆ จะมีโอกาสในการเรียนต่อมากกว่า เพราะในเมืองมีสถานศึกษาที่มากกว่า ขณะเดียวกันก็มีมานะพอที่จะใช้จ่ายในการศึกษาได้

3. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม (Reference group theory) นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีความต้องการในการเรียนต่อ นักเรียนก็จะมีความต้องการในการเรียนต่อเช่นกัน

4. ทฤษฎีความสามารถ (Ability theory) ผู้ที่ขยันและมีความฉลาดก็มีแนวโน้มที่จะเรียนต่อสูงขึ้น

ดังนั้น การยอมรับมหาวิทยาลัย หมายถึง ความคิดและความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

2.4 การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)

โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) เป็นโครงการผลิตครูแนวใหม่ ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างครูที่มีความรู้ลึกซึ้งทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โครงการนี้เป็นหนึ่งในหลายโครงการตามแผนปฏิรูประบบการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สาระสำคัญของโครงการ สรุปได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548 : 1-25)

20

2.4.1 สาระสำคัญของโครงการ

1) หลักการ

1.1) จูงใจนักเรียนที่ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูให้เข้าเรียน โดยจัดให้มีระบบการให้ทุนการศึกษาระหว่างเรียนและประกันการมีงานทำ

1.2) สร้างระบบการคัดเลือกคนดีคนเก่งเข้าเรียน

1.3) สร้างหลักสูตรการผลิตครูให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้อย่างลึกซึ้ง สร้างการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และฝึกฝนทักษะในวิชาชีพครูอย่างเข้มข้น

1.4) จัดทำระบบการพัฒนาจิตสำนึกความเป็นครูอย่างต่อเนื่อง

1.5) ประสานงานกับหน่วยงานผู้ใช้ครูให้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตครูและร่วมมือกันพัฒนาโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพครู

1.6) ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งผู้ใช้ครูและสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานการผลิตครูและการประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

2) วัตถุประสงค์ของโครงการ

2.1) เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

2.2) เพื่อผลิตครูมืออาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการ เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และมี
 อุดมการณ์ในวิชาชีพครู ด้วยหลักสูตรและกระบวนการที่เน้นการปฏิบัติและการฝึกฝนที่เข้มข้น

3) เป้าหมายของโครงการ

3.1) เป้าหมายเชิงปริมาณ

คณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2547 มีมติให้กระทรวงศึกษาธิการ
 ดำเนินโครงการในลักษณะนำร่อง โดยรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2547 เพียง 1 รุ่น จำนวน 2,500
 คน จากนั้น ให้ประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนที่จะมี
 การขยายผลการดำเนินงานต่อไป

**ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับ การรายงานตัว และการทำสัญญารับทุน
 จำแนกตามสาขาวิชา (หน่วย : คน)**

ลำดับที่	สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา ปี 2547				
		แผน	รายงานตัว	ร้อยละ	ทำสัญญา รายงานตัว	ร้อยละ
1	คณิตศาสตร์	500	451	90.20	437	87.40
2	วิทยาศาสตร์	500	345	69.00	332	66.40
3	ภาษาต่างประเทศ	600	518	86.33	500	83.33
4	ภาษาไทย	200	192	96.00	191	95.50
5	สังคมศึกษา	200	190	95.00	189	94.50
6	นาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์	100	81	81.00	81	81.00
7	การศึกษาปฐมวัย	200	208	104.00	204	102.00
8	การศึกษาพิเศษ	200	209	104.50	205	102.50
รวม		2,500	2,194	87.76	2,139	85.56

21

- หมายเหตุ 1. ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
 2. นาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์ ได้แก่ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และศิลปศึกษา

3.2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ

ได้ครูที่มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเป็นกัลยาณมิตร และรัก
 ศรัทธาในวิชาชีพครู

4) การจัดการเรียนสอน

4.1) นักศึกษาต้องศึกษาวิชาการต่างๆ ให้ครบตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 160 หน่วยกิต
 โดยกำหนดให้มีการศึกษาอย่างเข้มข้น รวมทั้งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และปฏิบัติการใน

สถานศึกษาที่สภาครูและบุคลากรทางการศึกษารับรองอีก 1 ปี รวม 5 ปี จบแล้ว จะได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

4.2) นักศึกษาต้องอยู่หอพักของสถาบันผลิตครู และปฏิบัติตามกฏระเบียบของสถาบันผลิตครู โดยเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

5) การบริหารโครงการ แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.1) คณะกรรมการบริหารโครงการระดับนโยบาย ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนหน่วยงานผู้ใช้ครู ผู้แทนสถาบันผลิตครู ผู้แทนสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการผลิต (กำหนดจำนวนและตำแหน่งสำหรับการผลิตครูตามโครงการ) การรับรองมาตรฐานการผลิต การประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การบรรจุผู้จบการศึกษาเข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา และการติดตามและประเมินผลโครงการ

5.2) คณะกรรมการระดับสถาบันผลิตครู มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา และประสานงานกับคณะกรรมการบริหารโครงการ หน่วยงานผู้ใช้ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6) เงื่อนไขและข้อผูกพัน

นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการฯ จะได้รับทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร โดยต้องทำสัญญารับทุน และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกพันของโครงการ ดังนี้

6.1) บรรจุเข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 เท่าของระยะเวลาที่ได้รับทุน

6.2) ในกรณีที่นักศึกษาผิดสัญญา จะต้องชดใช้ทุนเป็นจำนวน 2 เท่าของเงินทุนที่ได้รับ

7) ระยะเวลาดำเนินการ

รับนักศึกษาเข้าโครงการในปีการศึกษา 2547 และดำเนินการจัดการศึกษาต่อเนื่องจนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551

8) งบประมาณ

8.1) งบประมาณการศึกษาสำหรับนักศึกษาในโครงการ เป็นเงิน 69,000 บาท/คน/ปี

8.2) งบดำเนินการของสถาบันผลิตครู เป็นเงิน 15,000 บาท/คน/ปี

9) หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สถาบันผลิตครู จำนวน 50 แห่ง

10) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

10.1) จำนวนนักศึกษาที่จบตามเป้าหมายของโครงการ

10.2) ความรู้ความสามารถทางวิชาการอย่างลึกซึ้งของนักศึกษาที่จบการศึกษาตาม

โครงการ

10.3) ทักษะความชำนาญการทางวิชาชีพ และความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติของนักศึกษา ที่จบการศึกษาตามโครงการ

10.4) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในวิชาชีพครูของผู้จบการศึกษา

10.5) เจตคติต่อวิชาชีพครูของผู้จบการศึกษาตามโครงการ

10.6) ระยะเวลาของการศึกษา

10.7) ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของโครงการ

10.8) โรงเรียนคุณภาพ

10.9) นักเรียนคุณภาพ

11) ผลที่คาดว่าจะได้รับ

11.1) สนองตอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ปัญหาปฏิรูปข้อ 2 : การปฏิรูปการเรียนรู้ และข้อ 4 : การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา

11.2) ครูมีคุณภาพ เป็นต้นแบบที่ดี มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู

11.3) การจัดการศึกษามีคุณภาพ สามารถสร้างนักเรียนคุณภาพได้

11.4) สังคมมีคุณภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

2.4.2 การได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

หลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนแก่ผู้รับทุนโครงการเป็นหลักสูตรแนวใหม่ ที่มีระยะเวลาการเรียนการสอน 5 ปี เพื่อให้มีความเข้มข้นทางวิชาการ และมีประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากพรบ.การศึกษาแห่งชาติ ระบุว่า ครูที่สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ดังนั้น เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร 5 ปี ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สกอ.และสถาบันฝ่ายผลิตจะดำเนินงาน ดังนี้

1) สกอ. จะประสานงานกับคุรุสภา เพื่อให้มีการรับรองมาตรฐานการผลิตของแต่ละสถาบันการศึกษา และการประเมินสัมฤทธิผลนักศึกษาที่จบตามเกณฑ์การประเมินของคุรุสภา

2) สถาบันผลิตครูประสานงานกับคุรุสภา เพื่อให้คุรุสภารับรองมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร มาตรฐานการผลิตของสถาบัน และวิทยฐานะของผู้จบการศึกษา ก่อนที่นักศึกษาจะจบการศึกษา เมื่อได้รับรองมาตรฐานแล้ว ต้องแจ้งให้ สกอ. ทราบ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ (2543 : 75) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนามากมีเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ต่อนักศึกษาที่มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนา น้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงมีเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ต่อนักศึกษา

นักศึกษาที่ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีการหยิ่งlikทางสังคมสูงมีเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ดีกว่านักศึกษาที่มีการหยิ่งlikทางสังคมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 5.2 และการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการหยิ่งlikทางสังคม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาได้ร้อยละ 16.4

สมเกียรติ ทานอก (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษา การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตโดยใช้โมเดลโค้งพัฒนาการเหลือมเวลา ระยะยาวที่มีตัวแปรแฝง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ที่เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูในปีการศึกษา 2548 2549 2550 และ 2551 สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า โมเดลโค้งพัฒนาการเหลือมเวลา ระยะยาวที่มีตัวแปรแฝงเจตคติต่อวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีรูปแบบพัฒนาการแบบไม่ใช้เส้นตรง เจตคติต่อวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยสถานะตั้งต้นในการวัดครั้งแรกเท่ากับ 3.8732 และมีอัตราพัฒนาการเพิ่มขึ้นตลอดช่วงเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจากภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนที่ 10 ด้วยอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.0789 และปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูคือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน รองลงมาคือ ความตั้งใจประกอบอาชีพครู คะแนนเฉลี่ยสะสมและสาขาวิชา

พรพรรณ อุทัยวี (2544 : 123-125) ได้ทำการศึกษาดัชนีชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ ในนักศึกษาครู ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ การสนับสนุนทางสังคม (ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (ถ้าได้รับการส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (ถ้ามีการเข้าร่วมกิจกรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) ปัจจัยทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ ความเชื่ออำนาจในตน (ถ้ามีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และปัจจัยทางจิตลักษณะเดิม ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ถ้ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การปฏิบัติทางพุทธศาสนา (ถ้ามีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (ถ้ามีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) นอกจากนี้ยังพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การสนับสนุนทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นตัวแปรทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครูที่สำคัญ

จันทรา พรหมมี (2544 : 103-105) ที่ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2543 จำนวนทั้งสิ้น 311 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยสถานการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของครู คือ การสนับสนุนทางสังคม กล่าวคือ ถ้าครูกลุ่มได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่ได้รับการสนับสนุนสังคมต่ำ และประสบการณ์ฝึกอบรม กล่าวคือ ถ้าครูได้รับประสบการณ์ฝึกอบรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่ได้รับประสบการณ์ฝึกอบรมต่ำ 2) ปัจจัยจิตลักษณะตามสถานการณ์ มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของครู คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการทำงาน กล่าวคือ ถ้าครูมีความเชื่ออำนาจในตนในการทำงานต่ำ จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการทำงานสูง 3) ปัจจัยจิตลักษณะเดิม มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของครู คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กล่าวคือ ถ้าครูมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ การปฏิบัติทางพุทธศาสนา กล่าวคือ ถ้าครูมีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาต่ำ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน กล่าวคือ ถ้าครูกลุ่มมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ และเหตุผลเชิงจริยธรรม กล่าวคือ ถ้าครูมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ และ 4) ปัจจัยสถานการณ์ 3 ตัวแปร ปัจจัยจิตลักษณะ 5 ตัวแปร รวม 8 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูได้มากกว่าตัวแปรทำนายชุดใดชุดหนึ่งเพียงลำพัง โดยมีตัวแปรทำนายสำคัญ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนทางสังคม การปฏิบัติทางพุทธศาสนา ประสบการณ์ฝึกอบรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน พบว่าในกลุ่มรวมสามารถทำนายได้ร้อยละ 41.9 และกลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายสูงสุดคือในกลุ่มอายุราชการปานกลาง สามารถทำนายได้ร้อยละ 47.8

พัสนีย์ อรรถสกุลรัตน์ (2552 : 104-105) ได้ทำการวิจัย การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคงอยู่ในงานอาชีพครูของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยสรุปว่า โมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า $\chi^2 = 1.684$, $GFI = 0.96$, $AGFI = 0.93$, $SRMR = 0.044$, $RMSEA = 0.040$ และ $CN = 342.99$ รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นนั้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของการคงอยู่ในอาชีพครูได้ร้อยละ 66 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด คือ เจตคติต่ออาชีพครู รองลงมาคือ ความเหนื่อยหน่ายในงาน ความพึงพอใจในงาน และการรับรู้ความสามารถในการสอน และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุด คือ การรับรู้ความสามารถในการสอน รองลงมาคือ ภาระงานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ทรัพย์สิตี เทียงพูนวงศ์ (2551 : 105-106) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู : การวิเคราะห์ข้ามกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่

6 ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ จำนวน 552 คน และนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ตัดสินใจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิชาชีพครูแล้วและกำลังจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ จำนวน 586 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครูของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ ปัจจัยด้านมุมมองต่ออาชีพครู ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครูของนิสิตนักศึกษา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครูของนักเรียนและนิสิตนักศึกษา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียน ปัจจัยด้านมุมมองต่ออาชีพครู เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู ส่วนกลุ่มนิสิตนักศึกษา ปัจจัยด้านภูมิหลัง เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู

จิตติพร ลิธิฐฎา (2547 : 110) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษาโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ คือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาชีพครู เจตคติต่อมหาวิทยาลัย และลักษณะมุ่งอนาคต โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา ส่วนอิทธิพลจากผู้ปกครอง และอิทธิพลจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ตัวแปรที่ดีที่สุดที่มีอำนาจในการทำนายการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู รองลงมาคือ อิทธิพลจากผู้ปกครอง และลักษณะมุ่งอนาคต ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา ได้ร้อยละ 23.6

สิทธิพันธ์ ยศยออดยง (2547 : 140-149) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาโทบัณฑิตทางการศึกษา : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาโทบัณฑิตทางการศึกษา จำนวน 423 คน ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาโทบัณฑิตทางการศึกษา เมื่อพิจารณาตามฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มพหุ 3 ฟังก์ชัน พบว่า ฟังก์ชัน 1 ซึ่งจำแนกนิสิตเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ (1) กลุ่มนิสิตที่ตัดสินใจเลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ (2) กลุ่มนิสิตที่ตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปัจจัยที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านคุณภาพของมหาวิทยาลัย ด้านอิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัย และด้านหลักสูตรมหาวิทยาลัย โดยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย สามารถทำนายการ

ตัดสินใจได้น้อยที่สุด สำหรับฟังก์ชันที่ 2 ซึ่งจำแนกนิสิตเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ (1) กลุ่มนิสิตที่ตัดสินใจเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ (2) กลุ่มนิสิตที่ตัดสินใจเลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปัจจัยที่เลือกมหาวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและด้านหลักสูตรของมหาวิทยาลัย โดยปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัย สามารถทำนายการตัดสินใจได้น้อยที่สุด และฟังก์ชันที่ 3 ซึ่งจำแนกนิสิตเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ (1) กลุ่มนิสิตที่ตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ (2) กลุ่มนิสิตที่ตัดสินใจเลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปัจจัยที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านความสามารถส่วนบุคคล ด้านหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัย โดยปัจจัยด้านความคาดหวังของนิสิตและผู้ปกครองที่มีต่อมหาวิทยาลัย สามารถทำนายการตัดสินใจได้น้อยที่สุด และ 2) ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มของนิสิตปริญญาโทบัณฑิตทางการศึกษาที่ตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยต่างกัน เมื่อพิจารณาจาก 3 ฟังก์ชัน (รายละเอียดตามข้อที่ 1) พบว่า ฟังก์ชันที่ 1 ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มได้ คือ ปัจจัยด้านคุณภาพของมหาวิทยาลัยและด้านระบบการคัดเลือกนิสิต ฟังก์ชันที่ 2 ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มได้ คือ ปัจจัยด้านอิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ด้านความคาดหวังของนิสิตและผู้ปกครองที่มีต่อมหาวิทยาลัยและด้านภูมิหลังของนิสิต สำหรับฟังก์ชันที่ 3 ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มได้ คือ ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และด้านความสามารถส่วนบุคคล โดยสามารถจำแนกกลุ่มของนิสิตปริญญาโทบัณฑิตทางการศึกษาได้ถูกต้องร้อยละ 45.20

ไพฑูริย์ พิมพ์ (2550 : 77-79) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 276 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ ลักษณะของหลักสูตร ความคาดหวังของนักศึกษา ชื่อเสียงของหลักสูตร คุณสมบัติของคณาจารย์ ผลสัมฤทธิ์ค่าใช้จ่าย และการจูงใจจากบุคคล และองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ลักษณะของหลักสูตร ชื่อเสียงของหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 44.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุเทน ปัญญา (2540 : 79) ได้ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 จากนักศึกษาจำนวน 388 คน ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ตรงกันมากคือ สนใจในการศึกษา และมีเป้าหมายในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และนักศึกษามี

ความคาดหวังว่าหลังจากจบการศึกษาไปแล้วจะมีอาชีพหรือหน้าที่การงานที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับของสังคม

อมรรัตน์ ห่อพรำม (2550 : 91) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอบุรขารธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว ประกอบด้วย ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบด้าน การได้รับแบบอย่างความรับผิดชอบ และบรรยากาศในโรงเรียน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิต และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะสถานการณ์ 1 ตัว คือ เจตคติต่อความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .832 ตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกับพยากรณ์ความรับผิดชอบของข้าราชการครู ได้ร้อยละ 69.2 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 6.935 โดยที่สุขภาพจิตพยากรณ์ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังพบอีกว่าตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของความรับผิดชอบของข้าราชการครู มีทั้งหมด 3 ตัว เรียงลำดับตามความสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต และเจตคติต่อความรับผิดชอบ ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกับพยากรณ์ความรับผิดชอบของข้าราชการครู ได้ร้อยละ 68.6 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 6.961

Perrone (1965 : 254 - 257) ได้ทำการวิจัยเรื่องค่านิยมและปัจจัยที่นักเรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นเกรด 7 และ 8 และบิดามารดาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บิดามารดามีอิทธิพลในการเลือกศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพของนักเรียน และยังพบว่า บิดามารดาของนักเรียนมองความสำคัญของการศึกษาและอาชีพโดยคำนึงถึงรายได้ ความมั่นคงของงานในอนาคต และความเป็นอิสระในงานที่ทำ

Blissent (1978 : 2212) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเลือกโครงการการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพและอาชีพที่จะทำของนักเรียนเกรด 12 ของโรงเรียนในรัฐมิสซิสซิปปี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจของนักเรียนเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาและอาชีพ แต่เหตุผลในการศึกษาต่อและการตัดสินใจของแต่ละบุคคลอาจจะเหมือนกันหรือต่างกันได้ เหตุผลและการตัดสินใจอาจจะแตกต่างกันไป เป็นต้นว่า อยากมีรายได้สูง อยากมีเกียรติต้องการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ต้องการความยกย่องจากสังคม หรือบางคนเลือกตามความต้องการของบิดามารดา และญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อนฝูง และบุคคลที่รู้จัก บางคนเลือกตามความจำเป็น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษา “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา” ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยายประเภทการสำรวจ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

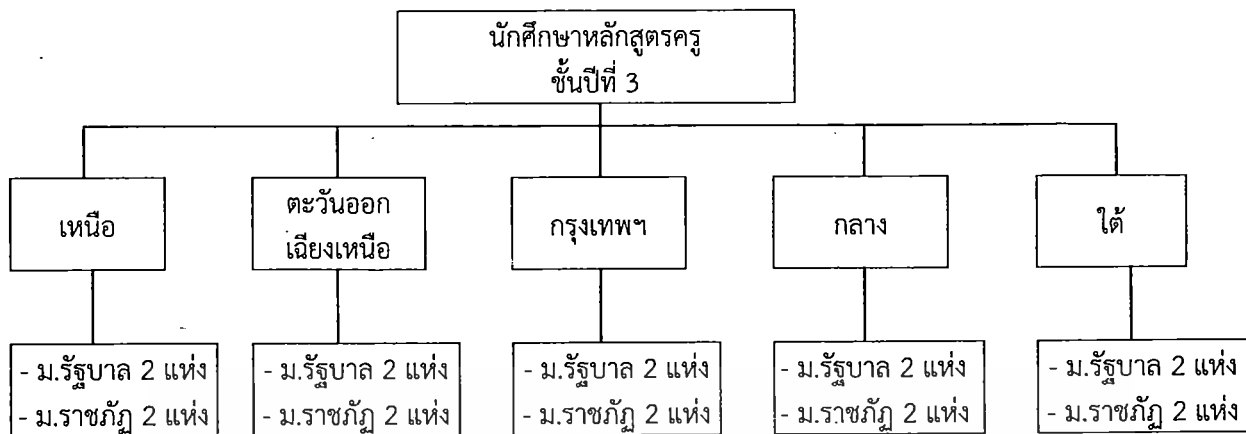
3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 20,321 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : Online)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตาราง Yamame (พรรณี ลีกิจวัฒน์, 2549 : 71) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยปรับเพิ่มเป็น จำนวน 600 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) แบ่งประชากรออกเป็น 5 ภาคภูมิศาสตร์ คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร
 - 2) ในแต่ละภูมิภาคแบ่งมหาวิทยาลัยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - 3) แต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัยจับสลากเลือกมากลุ่มละ 2 แห่ง รวมเป็น 20 แห่ง
 - 4) แต่ละมหาวิทยาลัยจับสลากเลือกมหาวิทยาลัยละ 30 คน
- รายละเอียดขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในแผนภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ มีลักษณะของเครื่องมือ วิธีการสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา คือ ผลการเรียน สาขา/วิชาเอก กลุ่มมหาวิทยาลัย การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ครอบครัว

2) แบบสอบถามสุขภาพจิตดี

ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวล อารมณ์แปรปรวน ขาดสมาธิ เคร่งเครียด เป็นต้น ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 265-266) นำมาใช้จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบถามนี้มีเฉพาะข้อความทางลบ ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ จึงให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน

3) แบบสอบถามความเชื่ออำนาจในตน

ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อว่ามีผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ตรงข้ามกับความเชื่อเรื่องโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 263-264) มาใช้ จำนวน 15 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนน ในทิศทางกลับกัน

4) แบบสอบถามการมุ่งอนาคตควบคุมตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความสามารถคาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รื้อได้ของนักศึกษา ทั้งที่เกี่ยวกับการเรียน และการทำงาน ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามของ รุติพร ลิขิตฐา (2547 : 167) มาใช้จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนน ในทิศทางกลับกัน

5) แบบสอบถามการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การยอมรับ และเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง ที่จะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำการต่างๆ ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามของ รุติพร ลิขิตฐา (2547 : 168) มาใช้จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

6) แบบสอบถามแรงจูงใจจากหลักสูตร วัดความมุ่งมั่นตั้งใจที่แสดงถึงความต้องการที่จะเข้าศึกษาหลักสูตรครูของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

7) แบบสอบถามการยอมรับมหาวิทยาลัย วัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ความเชื่อถือในมหาวิทยาลัยทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามของ รุติพร ลิขิตฐา (2547 : 169) มาใช้จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

8) แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู วัดความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาเกี่ยวกับการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 19 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

9) แบบสอบถามพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 267-268) มาใช้จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดประเด็นข้อคำถาม จากนั้นก็ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหัวข้อตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร ให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วสร้างประโยคข้อความ

3) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน จากนั้นวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.1) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงๆ ไว้ใช้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ

$n_h n_c$ แทน จำนวนผู้ตอบกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน)

3.2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

ผลวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของเครื่องมือ รายละเอียดโดยสรุปแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงลักษณะและผลการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถาม	คุณภาพของเครื่องมือ	
	อำนาจจำแนก (t-test)	ความเชื่อมั่น (α)
1. สุขภาพจิตดี	2.26-7.59	.84
2. การมุ่งอนาคตควบคุมตน	2.04-7.26	.81
3. ความเชื่ออำนาจในตน	2.03-7.77	.89
4. การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง	2.10-4.20	.74
5. แรงจูงใจจากหลักสูตร	2.17-7.16	.83
6. การยอมรับมหาวิทยาลัย	2.16-7.59	.84
7. เจตคติต่อวิชาชีพครู	3.30-8.61	.88
8. พฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์	2.47-5.01	.80

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ระหว่างเดือนธันวาคม 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วส่งแบบสอบถามพร้อมแนบซองระบุชื่อที่อยู่ของผู้วิจัยและติดแสตมป์ไปด้วย โดยระยะแรกผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาไม่มากนัก ในระยะต่อมาผู้วิจัยจึงใช้วิธีการติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อขอความอนุเคราะห์อีกครั้ง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 489 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.50 ของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางและสามทาง (Two and Three-way Analysis of Variance) ถ้าพบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ละคู่ด้วยวิธี Scheffe'

3) วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise โดยใช้ตัวทำนายตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป และตัวถูกทำนายที่ละ 1 ตัว และใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกัน 7% (Cohen. 1977 : 413-414) ทั้งนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา” ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน แตกต่างกัน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน
- 4.4 ผลการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอแนะนำรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	118	24.13
	หญิง	371	75.87
	รวม	489	100
2. ผลการเรียน	ผลการเรียนต่ำ (GPA \leq 2.90)	257	52.56
	ผลการเรียนสูง (GPA $>$ 2.90)	232	47.44
	รวม	489	100
3. สาขา/วิชาเอก	สาขาทางวิทยาศาสตร์	230	47.03
	สาขาทางสังคมศาสตร์	259	52.97
	รวม	489	100
4. กลุ่มมหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยของรัฐเดิม	250	51.12
	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	239	48.88
	รวม	489	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. การศึกษาของผู้ปกครอง	ระดับประถมศึกษา	244	49.90
	สูงกว่าระดับประถมศึกษา	245	50.10
	รวม	489	100
6. รายได้ครอบครัว	รายได้น้อย (<10,000 บาท/เดือน)	255	52.15
	รายได้มาก (≥10,000 บาท/เดือน)	234	47.85
	รวม	489	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 75.87 และเป็นเพศชาย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 24.13

นักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ (GPA ≤ 2.90) จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 52.56 และเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ (GPA > 2.90) จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 47.44

นักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาสาขาทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 52.97 และเป็นนักศึกษาสาขาทางสังคมศาสตร์ จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 47.03

นักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 51.12 และเป็นนักศึกษาจากกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 48.88

นักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 และเป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 49.90

นักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย (<10,000 บาท/เดือน) จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 52.15 และเป็นนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มาก (≥10,000 บาท/เดือน) จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 47.85

4.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคต ควบคุมตน สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (3.89) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 157 คน (ร้อยละ 57.87) ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 3.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีจำนวน 160 คน (ร้อยละ 42.13) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) ความเชื่ออำนาจฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (4.14) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.14 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เชื่ออำนาจต่ำ มีจำนวน 155 คน (ร้อยละ 48.06) ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 4.14 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เชื่ออำนาจสูง มีจำนวน 162 คน (ร้อยละ 51.94) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการมุ่งอนาคตฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (3.89) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตต่ำ มีจำนวน 160 คน (ร้อยละ 50.31) ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 3.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตสูง มีจำนวน 157 คน (ร้อยละ 49.69) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 2 ตัว คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมพันธ์ ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งย่อยประกอบด้วย 12 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มผลการเรียนต่ำ (4) กลุ่มผลการเรียนสูง (5) กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ (6) กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ (7) กลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐเดิม (8) กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ (9) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา (10) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (11) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และ (12) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.2.1 เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน ต่างกัน เจตคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ตรง แล้วประเมินออกมาเป็นความเชื่อ ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.56 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6.00 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 1 ตัว คือ การมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า นักศึกษาที่มุ่งอนาคตสูงเป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 5.05 และ 4.12 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาตามสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	มุ่งอนาคต					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	489	<1	<1	168.08*	1.14	0.17	<1	<1	33.7
ชาย	118	<1	2.53	51.36*	<1	0.21	<1	<1	39.4
หญิง	371	<1	<1	118.23*	<1	0.24	1.28	<1	32.21
ผลการเรียนต่ำ	257	1.75	1.03	86.66*	<1	7.76*	1.04	1.96	36.2
ผลการเรียนสูง	232	1.41	<1	101.54*	<1	5.24*	<1	1.66	38.7
วิทยาศาสตร์	230	<1	<1	58.14*	<1	0.68	1.13	<1	28.6
สังคมศาสตร์	259	<1	10.03*	86.15*	9.74*	0.10	<1	<1	41.4
ม.รัฐเดิม	250	2.52	1.16	73.62*	3.72	0.67	<1	1.53	38.3
ม.ราชภัฏ	239	<1	2.53	72.47*	<1	0.52	<1	2.58	31.8
ประถมศึกษา	244	<1	1.55	93.35*	<1	5.81*	<1	<1	40.9
สูงกว่าประถมฯ	245	<1	<1	63.89*	1.01	2.22	<1	<1	27.8
รายได้ คค.น้อย	255	<1	5.44*	83.26*	<1	5.32*	2.27	2.47	40.0
รายได้ คค.มาก	234	<1	<1	72.18*	5.81*	4.64*	2.61	1.70	33.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครู			
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง	
		ค่าเฉลี่ย	เปรียบเทียบกับ	ค่าเฉลี่ย	เปรียบเทียบกับ
รวม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.12		สูง = 5.05	
ชาย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.22		สูง = 5.12	
หญิง	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.09		สูง = 5.03	
ผลการเรียนต่ำ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.13		สูง = 5.09	
ผลการเรียนสูง	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.03		สูง = 5.03	
วิทยาศาสตร์	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.10		สูง = 4.96	
สังคมศาสตร์	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 4.53		สูง = 4.84	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.23		สูง = 5.13	
ม.รัฐเดิม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.01		สูง = 4.94	
ม.ราชภัฏ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.25		สูง = 5.12	
ประถมศึกษา	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.06		สูง = 5.04	
สูงกว่าประถมฯ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.20		สูง = 5.04	
รายได้ คค.น้อย	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 4.50		สูง = 4.73	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.17		สูง = 5.06	
รายได้ คค.มาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.13		สูง = 5.05	

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 12 กลุ่ม (ตารางที่ 4.2) พบว่า คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจฯ และการมุ่งอนาคตฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ นักศึกษาที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่เชื่ออำนาจฯต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคตฯ โดยนักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และความเชื่ออำนาจฯสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และเชื่ออำนาจฯต่ำ 2) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และความเชื่ออำนาจฯสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ความเชื่ออำนาจฯต่ำ และ 3) นักศึกษาที่เชื่ออำนาจฯสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ (ตารางที่ 3 ภาคผนวก ข) ส่วนในกลุ่มรายได้ครอบครัวมากกว่า 1) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และความเชื่ออำนาจฯต่ำ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ความเชื่ออำนาจฯสูง และ 2) นักศึกษาที่เชื่ออำนาจฯต่ำ และมีสุขภาพจิตดีน้อย มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก (ตารางที่ 4 ภาคผนวก ข)

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตฯต่ำ และ 2) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มผลการเรียนสูง กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 5-9 ภาคผนวก ข) 3) นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 8-9 ภาคผนวก ข) 4) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มผลการเรียนสูง กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 5-9 ภาคผนวก ข) และ 5) นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มผลการเรียนสูง และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 6-7 ภาคผนวก ข)

แต่การวิจัยนี้ไม่พบว่าคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมาก ได้แก่ 1) นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูง พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 2) นักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง พบในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

4.2.2 พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน ต่างกัน พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี		เชื่ออำนาจฯ	มุ่งอนาคตฯ	การมุ่งอนาคตควบคุมตน			
		ก	ข			กxข	กxค	ขxค	
รวม	489	<1	<1	25.78*	7.89*	<1	<1	1.14	8.2
ชาย	118	<1	<1	14.27*	1.13	<1	1.88	<1	10.8
หญิง	371	<1	1.70	13.62*	6.86*	<1	<1	2.54	7.9
ผลการเรียนต่ำ	257	1.19	1.21	13.38*	10.09	<1	<1	2.47	12.7
ผลการเรียนสูง	232	<1	<1	7.41*	0.28	<1	<1	<1	2.8
วิทยาศาสตร์	230	<1	1.55	10.98*	4.61	<1	<1	<1	12.3
สังคมศาสตร์	259	<1	0.79	8.04*	3.94*	<1	1.25	1.23	5.3
ม.รัฐเดิม	250	3.46	7.12*	3.81	8.79*	<1	<1	<1	9.3
ม.ราชภัฏ	239	1.48	<1	20.83*	4.08*	1.17	<1	3.06	11.4
ประถมศึกษา	244	<1	<1	9.72*	1.18	<1	<1	3.09	7.4
สูงกว่าประถมฯ	245	1.54	<1	11.09*	7.10*	<1	<1	<1	11.8
รายได้ คค.น้อย	255	<1	<1	8.84*	0.36	1.37	1.45	2.51	4.7
รายได้ คค.มาก	234	<1	<1	14.92*	12.18	1.71	<1	<1	13.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.28		สูง = 4.64
ชาย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.27		สูง = 4.74
หญิง	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.30		สูง = 4.62
ผลการเรียนต่ำ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.25		สูง = 4.65
ผลการเรียนสูง	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.38		สูง = 4.64
วิทยาศาสตร์	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.19		สูง = 4.51
สังคมศาสตร์	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.40		สูง = 4.71
ม.รัฐเดิม	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 4.20		สูง = 4.49
ม.ราชภัฏ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.30		สูง = 4.75
ประถมศึกษา	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.34		สูง = 4.70
สูงกว่าประถมฯ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.27		สูง = 4.57
รายได้ คค.น้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.33		สูง = 4.65
รายได้ คค.มาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 4.24		สูง = 4.63

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 1 ตัว คือ การมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูงเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 4.64 และ 4.28 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 12 กลุ่ม (ตารางที่ 4.4) พบว่า คะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูงเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม (ตารางที่ 4.5) และคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจฯ โดยนักศึกษาที่เชื่ออำนาจฯสูงเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่เชื่ออำนาจฯต่ำ พบผลนี้ในมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม (ตารางที่ 4.5)

คะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจฯสูง มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ/หรือเชื่ออำนาจฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม กลุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 10-18 ภาคผนวก ข) 2) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 10-15 และ 18 ภาคผนวก ข) และ 3) นักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 10-12, 14, 16 และ 18 ภาคผนวก ข)

แต่การวิจัยนี้ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางกับตัวแปรอิสระ

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มาก ได้แก่ 1) นักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง พบในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และ 2) นักศึกษาที่มุ่งอนาคตสูง พบในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม

4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

42

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (4.02) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.02 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย มีจำนวน 291 คน (ร้อยละ 59.51) ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 4.02 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีจำนวน 198 คน (ร้อยละ 40.49) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) แรงจูงใจจากหลักสูตร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (4.36) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.36 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย มีจำนวน 226 คน (ร้อยละ 46.22) ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 4.36 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีจำนวน 263 คน (ร้อยละ 53.78) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการยอมรับมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (4.52) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.52 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่ให้การยอมรับ

มหาวิทยาลัยน้อย มีจำนวน 248 คน (ร้อยละ 50.72) ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 4.52 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีจำนวน 241 คน (ร้อยละ 49.28) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 2 ตัว คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งย่อยประกอบด้วย 12 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มผลการเรียนต่ำ (4) กลุ่มผลการเรียนสูง (5) กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ (6) กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ (7) กลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐเดิม (8) กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ (9) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา (10) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (11) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และ (12) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.3.1 เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ที่มีอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ต่างกัน เจตคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ตรง แล้วประเมินออกมาเป็นความเชื่อ ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.56 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6.00 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.6) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมากเป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.67 และ 4.54 ตามลำดับ) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมากเป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.82 และ 4.40 ตามลำดับ) และนักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมากเป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย (ค่าเฉลี่ย 5.02 และ 4.20 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ตามการได้รับ
อิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		ผู้ปกครอง ก	หลักสูตร ข	มหาวิทยาลัย ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	489	5.09*	49.29*	188.68*	0.40	1.21	1.63	0.05	37.7
ชาย	118	0.01	10.31*	73.49*	0.00	0.50	2.42	0.00	46.6
หญิง	371	6.97*	42.20*	114.83*	0.11	0.46	0.07	0.02	35.5
ผลการเรียนต่ำ	257	2.18	31.99*	104.14*	0.67	0.42	0.81	0.80	39.9
ผลการเรียนสูง	232	3.23	12.83*	84.06*	0.05	0.07	1.35	1.31	34.8
วิทยาศาสตร์	230	7.65*	19.23*	78.39*	0.20	0.23	2.12	0.09	35.0
สังคมศาสตร์	259	0.24	29.26*	111.13*	0.13	1.03	0.18	0.03	39.4
ม.รัฐเดิม	250	12.46*	7.55*	121.90*	0.11	4.21*	3.04	3.22	42.4
ม.ราชภัฏ	239	0.20	37.31*	69.70*	0.19	5.65*	0.90	1.07	40.1
ประถมศึกษา	244	13.64*	9.06*	120.19*	3.02	1.96	8.76*	0.00	44.5
สูงกว่าประถมฯ	245	0.18	48.15*	85.87*	4.27*	6.40*	0.79	0.00	39.3
รายได้ คค.น้อย	255	3.00	16.35*	135.28*	0.35	0.99	7.90*	5.35*	47.5
รายได้ คค.มาก	234	0.27	30.01*	66.91*	0.82	0.14	0.23	2.74	31.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง
แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครู		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.54		มาก = 4.67
	หลักสูตร	น้อย = 4.40		มาก = 4.82
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.20		มาก = 5.02
ชาย	หลักสูตร	น้อย = 4.38		มาก = 4.74
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.07		มาก = 5.05
หญิง	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.54		มาก = 4.72
	หลักสูตร	น้อย = 4.40		มาก = 4.86
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.25		มาก = 5.01
ผลการเรียนต่ำ	หลักสูตร	น้อย = 4.42		มาก = 4.87
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.23		มาก = 5.05
ผลการเรียนสูง	หลักสูตร	น้อย = 4.38		มาก = 4.72
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.12		มาก = 4.98
วิทยาศาสตร์	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.46		มาก = 4.70
	หลักสูตร	น้อย = 4.39		มาก = 4.77
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.19		มาก = 4.97

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครู		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
สังคมศาสตร์	หลักสูตร	น้อย = 4.40		มาก = 4.85
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.19		มาก = 5.06
ม.รัฐเดิม	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.39		มาก = 4.68
	หลักสูตร	น้อย = 4.42		มาก = 4.65
มหาวิทยาลัย	หลักสูตร	น้อย = 4.07		มาก = 5.00
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.36		มาก = 4.90
ประถมศึกษา	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.39		มาก = 4.69
	หลักสูตร	น้อย = 4.42		มาก = 4.66
สูงกว่าประถมฯ	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.10		มาก = 4.98
	หลักสูตร	น้อย = 4.36		มาก = 4.94
รายได้ คค.น้อย	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.26		มาก = 5.04
	หลักสูตร	น้อย = 4.40		มาก = 4.71
รายได้ คค.มาก	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.12		มาก = 4.99
	หลักสูตร	น้อย = 4.38		มาก = 4.90
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.25		มาก = 5.03

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 12 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครู แปรปรวนไปตามการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.6) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวมคือ นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก เป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลในกลุ่มเพศหญิง กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.7) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก เป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.7) และนักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก เป็นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.7)

คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างอิทธิพลจากการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และแรงจูงใจจากหลักสูตร (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย มีเจตคติต่อวิชาชีพครูน้อยกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และ/หรือได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และ 3)

นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย พบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 19 ภาคผนวก ข)

คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างอิทธิพลจากการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 20-22 ภาคผนวก ข) 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ตารางที่ 21 ภาคผนวก ข) 4) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย พบผลนี้ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 20-22 ภาคผนวก ข) และ 5) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย แต่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม (ตารางที่ 20 ภาคผนวก ข) 4)

คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างอิทธิพลจากการได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และ 4) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย แต่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลทั้งสี่ประการนี้ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 23-24 ภาคผนวก ข)

และคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.6) เมื่อ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 3) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 4) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย 5) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย แต่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 6) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย และ 7) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลทั้งเจ็ดประการแรกนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 25 ภาคผนวก ข) และ 4)

47

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมาก ได้แก่ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา 2) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.3.2 พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ที่รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง มีแรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ต่างกัน พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ตามการได้รับ
อิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย					
					ก	ข	ค	กxข	
รวม	489	31.83*	56.76*	16.59*	2.89	7.19*	9.61*	7.88*	23.8
ชาย	118	0.37	38.68*	8.52*	0.26	0.00	0.01	0.01	31.0
หญิง	371	35.35*	32.13*	10.21*	4.13*	8.04*	9.89*	12.73*	24.5
ผลการเรียนต่ำ	257	18.52*	47.91*	13.56*	6.69*	9.57*	1.74	11.19*	31.9
ผลการเรียนสูง	232	10.08*	17.89*	1.72	0.88	0.12	6.50*	0.01	16.1
วิทยาศาสตร์	230	10.53*	17.84*	11.83*	0.93	1.27	5.59*	2.61	18.1
สังคมศาสตร์	259	20.71*	38.07*	5.64*	1.73	7.16*	4.36*	5.51*	27.6
ม.รัฐเดิม	250	23.96*	14.38*	7.63*	0.90	3.28	11.66*	2.19	21.0
ม.ราชภัฏ	239	7.32*	38.77*	10.10*	2.21	5.51*	1.87	4.57*	26.8
ประถมศึกษา	244	25.89*	30.07*	7.17*	0.58	1.48	5.85*	3.05	26.2
สูงกว่าประถมฯ	245	6.94*	24.61*	7.88*	1.75	6.81*	3.11	6.86*	20.5
รายได้ คค.น้อย	255	27.01*	24.41*	5.26*	1.18	1.30	10.78*	3.65	25.4
รายได้ คค.มาก	234	4.52*	31.96*	11.33*	0.48	7.55*	1.52	6.35*	23.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง
แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์			
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง	
		น้อย	เปรียบเทียบกับ	มาก	
รวม	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.31		มาก = 4.63	
	หลักสูตร	น้อย = 4.26		มาก = 4.68	
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.36		มาก = 4.58	
ชาย	หลักสูตร	น้อย = 4.15		มาก = 4.80	
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.32		มาก = 4.63	
หญิง	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.27		มาก = 4.66	
	หลักสูตร	น้อย = 4.28		มาก = 4.66	
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.36		มาก = 4.57	
ผลการเรียนต่ำ	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.28		มาก = 4.62	
	หลักสูตร	น้อย = 4.18		มาก = 4.72	
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.30		มาก = 4.59	
ผลการเรียนสูง	ผู้ปกครอง	น้อย = 4.41		มาก = 4.66	
	หลักสูตร	น้อย = 4.36		มาก = 4.71	
	มหาวิทยาลัย	น้อย = 4.48		มาก = 4.59	

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 12 กลุ่ม (ตารางที่ 4.8) พบว่า คะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวมคือ นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศชาย (ตารางที่ 4.9) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.9) และนักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.9)

คะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และแรงจูงใจจากหลักสูตร (ตารางที่ 4.8) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 3) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย 4) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลทั้งสี่ประการนี้ในกลุ่มเพศหญิง และกลุ่มผลการเรียนต่ำ (ตารางที่ 26-27 ภาคผนวก ข) และ 5) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย แต่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มเพศหญิง (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.8) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์น้อยกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย แต่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 28-34

ภาคผนวก ข) และ 4) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มเพศหญิง (ตารางที่ 29 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.8) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 2) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนสูง กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม กลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 35-42 ภาคผนวก ข) และ 4) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย แต่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ (ตารางที่ 35 และ 39 ภาคผนวก ข)

และคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และ/หรือได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มรวม 2) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก และได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 3) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย แต่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย 4) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย แต่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย 5) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย 6) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย แต่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย โดยพบผลทั้งห้าประการแรกนี้ใน

กลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 43-49 ภาคผนวก ข) และ 7) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย แต่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มเพศหญิง (ตารางที่ 43-44 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มาก ได้แก่ 1) นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศชาย 2) นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก พบผลโดยรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก พบผลโดยรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.4 ผลการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการแสวงหาตัวทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้ตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 3 ตัวทำนาย ได้แก่ สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง ชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และชุดที่ 3 มี 6 ตัวทำนาย โดยเป็นการรวมชุดที่ 1 เข้ากับชุดที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่ 3 ว่า จะทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างมากกว่า 7% จากการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเป็นขั้นและรวมชุด (Stepwise and Total Multiple Regression Analysis) ของตัวทำนายที่ละชุดต่อตัวถูกทำนายที่ละตัว โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 12 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มผลการเรียนต่ำ (4) กลุ่มผลการเรียนสูง (5) กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ (6) กลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ (7) กลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐเดิม (8) กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ (9) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา (10) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (11) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และ (12) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.4.1 ผลการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เมื่อนำเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 34.2% (ตารางที่

4.10) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .58 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา อีก 12 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 40.5% และอันดับถัดมาคือกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ ทำนายได้ 40.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา ทำนายได้ 28.8% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 5 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกัน คือ 1) ระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง 2) ระหว่างกลุ่มที่เรียนสาขาต่างกัน โดยกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ 3) ระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างกัน โดยกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4) ระหว่างกลุ่มที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน โดยกลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษามีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และ 5) ระหว่างกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน โดยกลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก ซึ่งตัวทำนายที่สำคัญในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยในชุดที่ 1 เรียงตามลำดับ คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัว ทำนาย คือ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 38.1% (ตารางที่ 4.10) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การยอมรับมหาวิทยาลัย แรงจูงใจจากหลักสูตร และการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง มีค่าเบต้าเท่ากับ .51, .26 และ .08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา อีก 12 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 48.0% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อย ทำนายได้ 46.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก ทำนายได้ 32.4% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันคือ 1) ระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง และ 2) ระหว่างกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน โดยกลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก ซึ่งตัวทำนายที่สำคัญในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยในชุดที่ 2 เรียงตามลำดับ คือ การยอมรับมหาวิทยาลัย แรงจูงใจจากหลักสูตร และการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)				ชุดที่ 2 (4, 5, 6)				ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6)				% ต่าง ระหว่างชุด
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่าง กลุ่มย่อย	
รวม	489	34.2	3	.58	-	38.1	6,5,4	.51,.26,.08	-	50.0	3,6,5,4	.41,.30,.24,.12	-	11.9
ชาย	118	40.5	3	.64		48.0	6,5	.65,.22		61.6	6,3,5	.46,.42,.21		13.6
หญิง	371	32.4	3	.57	8.1	36.6	6,5,4	.46,.29,.11	11.4	47.9	3,5,6,4	.41,.26,.24,.15	13.7	11.3
ผลการเรียนต่ำ	257	32.6	3	.57		40.5	6,5	.53,.30		52.0	3,6,5,4	.39,.32,.26,.13		11.5
ผลการเรียนสูง	232	37.9	3	.62	5.3	35.3	6,5	.50,.23	5.2	49.9	3,5,6,4	.46,.22,.26,.10	2.1	12.0
วิทยาศาสตร์	230	29.5	3	.55		36.2	6,5,4	.49,.24,.14		45.5	3,5,6,4	.39,.26,.25,.16		9.3
สังคมศาสตร์	259	40.2	3,2	.57,.12	10.7	40.6	6,5	.53,.28	4.4	55.6	3,6,5,4	.44,.34,.21,.09	10.1	15.0
ม.รัฐเดิม	250	38.8	3	.62		41.5	6,5,4	.57,.19,.13		55.7	3,6,5,4	.44,.35,.18,.16		14.2
ม.ราชภัฏ	239	31.4	3	.56	7.4	37.4	6,5	.47,.32	4.1	46.4	3,5,6	.36,.29,.28	9.3	9.0
ประถมศึกษา	244	39.8	3	.63		43.4	6,4,5	.58,.19,.13		53.4	3,6,4,5	.41,.33,.21,.11		10.0
สูงกว่าประถมฯ	245	28.8	3	.54	11.0	38.2	6,5	.47,.37	5.2	50.3	3,5,6	.39,.36,.30	3.1	12.1
รายได้ คค.น้อย	255	39.3	3,2	.52,.17		46.1	6,5,4	.59,.20,.11		56.2	6,3,5,4,2	.34,.32,.20,.15,.14		10.1
รายได้ คค.มาก	234	31.4	3	.56	7.9	32.4	6,5	.46,.33	13.7	48.7	3,5,6,2,4	.49,.28,.28,-.12,.11	7.5	16.3

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977 : 413-414)

ชุดตัวทำนาย ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ ความเชื่ออำนาจในตน 3 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน
ชุดที่ 2 4 คือ การรับรู้อิทธิพลจากผู้ปกครอง 5 คือ แรงจูงใจจากหลักสูตร 6 คือ การยอมรับมหาวิทยาลัย

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 6 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 6 ตัว สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษาในกลุ่มรวมได้ 50.0% (ตารางที่ 4.10) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน การยอมรับมหาวิทยาลัย แรงจูงใจจากหลักสูตร และการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง มีค่าเบต้าเท่ากับ .41, .30, .24 และ .12 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา อีก 12 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 6 ตัว สามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 61.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อย ทำนายได้ 56.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 6 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ ทำนายได้ 45.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 4 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกัน คือ 1) ระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง 2) ระหว่างกลุ่มสาขาต่างกัน โดยกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ 3) ระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างกัน โดยกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 4) ระหว่างกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน โดยกลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก ซึ่งตัวทำนายที่สำคัญในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยในชุดที่ 3 เรียงตามลำดับ คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน การยอมรับมหาวิทยาลัย แรงจูงใจจากหลักสูตร การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และความเชื่ออำนาจในตน

55

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา ได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม โดยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างตั้งแต่ 9.0 ถึง 16.3 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (> 7%) ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 6 ตัว สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา ได้ระหว่าง 45.5% ถึง 61.6% ตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) การยอมรับมหาวิทยาลัย(ชุดที่ 2) แรงจูงใจจากหลักสูตร(ชุดที่ 2) การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง(ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตน ให้การยอมรับมหาวิทยาลัย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมีความเชื่ออำนาจในตนเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีเจตคติต่อวิชาชีพรูมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน นักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตน ให้การยอมรับมหาวิทยาลัย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมีความเชื่ออำนาจในตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีเจตคติต่อวิชาชีพรูน้อยตามไปด้วย และนอกจากนี้ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.4.2 ผลการทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา มาวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 7.3% (ตารางที่ 4.11) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา อีก 12 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 13.2% และอันดับถัดมาคือกลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก ทำนายได้ 11.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อย ทำนายได้ 4.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน ไม่พบว่า มีคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 20.1% (ตารางที่ 4.11) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย มีค่าเบต้าเท่ากับ .31, .21 และ .18 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา อีก 12 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 34.5% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มผลการเรียนต่ำ ทำนายได้ 24.8% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มผลการเรียนสูง ทำนายได้ 14.4% เท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 3 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับมากไปน้อย คือ 1) ระหว่างกลุ่มเพศต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง 2) ระหว่างกลุ่มผลการเรียนต่างกัน โดยกลุ่มผลการเรียนต่ำมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มผลการเรียนสูง และ 3) ระหว่างกลุ่มที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน โดยกลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)				ชุดที่ 2 (4, 5, 6)				ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6)				% ต่างต่าง ระหว่างชุด
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่างต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่างต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่างต่าง กลุ่มย่อย	
รวม	489	7.3	3	.27	-	20.1	4,5,6	.31,.21,.18	-	23.7	5,3,4	.36,.26,.24	-	3.6
ชาย	118	13.2	3	.36	6.9	34.5	5,6	.54,.24	16.4	41.5	5,3	.53,.35	20.8	7.0
หญิง	371	6.3	3	.25		18.1	5,4,6	.26,.24,.17		20.7	5,4,3	.25,.27,.24		2.6
ผลการเรียนต่ำ	257	8.3	3	.29	3.0	24.8	5,4,6	.32,.24,.21	10.4	27.3	5,4,3	.30,.29,.26	8.0	2.5
ผลการเรียนสูง	232	5.3	3	.23		14.4	5,4	.34,.14		19.3	5,3,4	.31,.23,.18		4.9
วิทยาศาสตร์	230	10.8	3	.33	5.3	16.7	5,6,4	.28,.21,.16	6.7	24.7	3,5,4,1	.29,.30,.21,.13	0.6	8.0
สังคมศาสตร์	259	5.5	3	.24		23.4	5,4,6	.33,.25,.16		25.3	5,4,3	.30,.28,.22		1.9
ม.รัฐเดิม	250	5.1	3	.23	5.6	17.4	5,4,6	.29,.22,.15	5.9	21.3	5,4,3,2	.30,.23,.15,.14	6.7	3.9
ม.ราชภัฏ	239	10.7	3	.33		23.3	5,6,4	.33,.20,.19		28.0	5,3,4	.30,.30,.25		4.7
ประถมศึกษา	244	7.7	3,1	.27,-.13	3.3	24.7	5,4,6	.31,.27,.17	8.9	27.1	5,4,3,1	.31,.27,.22,-.12	0.8	2.4
สูงกว่าประถมฯ	245	11.0	3,1	.27,.14		15.8	5,6,4	.30,.19,.14		26.3	5,3,4,1	.31,.28,.23,.21		10.5
รายได้ คค.น้อย	255	4.5	3	.21	6.7	21.6	5,4,6	.28,.28,.17	1.1	22.3	5,4,3	.29,.29,.19	6.0	0.7
รายได้ คค.มาก	234	11.2	3	.34		20.5	5,6,4	.36,.20,.13		28.3	5,3,4	.34,.35,.19		7.8

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977 : 413-414)

ชุดตัวทำนาย

ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ ความเชื่ออำนาจในตน 3 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน

ชุดที่ 2 4 คือ การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง 5 คือ แรงจูงใจจากหลักสูตร 6 คือ การยอมรับมหาวิทยาลัย

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 6 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 6 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาในกลุ่มรวมได้ 23.7% (ตารางที่ 4.11) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจจากหลักสูตร การมุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง มีค่าเบต้าเท่ากับ .36, .26 และ .24 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา อีก 12 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 6 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 41.5% และอันดับถัดมาคือกลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก ทำนายได้ 28.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 6 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มผลการเรียนสูง ทำนายได้ 19.3% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับมากไปน้อย คือ 1) ระหว่างกลุ่มเพศต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง และ 2) ระหว่างกลุ่มผลการเรียนต่างกัน โดยกลุ่มผลการเรียนต่ำมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มผลการเรียนสูง

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม โดยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างระหว่าง 0.7 ถึง 10.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($> 7\%$) ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มครอบครัวมีรายได้มาก และกลุ่มเพศชาย

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 6 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ได้ระหว่าง 19.3% ถึง 41.5% ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจจากหลักสูตร(ชุดที่ 2) การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง(ชุดที่ 2) และการมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมุ่งอนาคตควบคุมตนมากเท่าใด เป็นผู้มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มากตามไปด้วย และในทางกลับกัน นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์น้อยตามไปด้วย และนอกจากนี้ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษา “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา” ผู้วิจัยมีรายละเอียดการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
- 3) เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 20,321 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : Online) กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จาก 20 มหาวิทยาลัยฯ ละ 30 คน รวมเป็น 600 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบวัด ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ระหว่างเดือนธันวาคม 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 ทางไปรษณีย์และทวงถามทางโทรศัพท์ โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 489 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.50 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางและสามทาง (Two and Three-way Analysis of Variance) ถ้าพบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่ด้วยวิธี Scheffe'

3) วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise โดยใช้ตัวทำนายตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป และตัวถูกทำนายทีละ 1 ตัว และใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกัน 7% (Cohen. 1977 : 413-414) เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

1) การศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พบว่า

1.1) นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมาก คือ นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูง พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย และนักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง พบในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า

1.1.1) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และเชื่ออำนาจต่ำ

1.1.2) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตฯต่ำ

1.2) นักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มาก คือ นักศึกษาที่มุ่งอนาคตฯสูง พบในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และนักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง พบในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ/หรือเชื่ออำนาจต่ำ

2) การศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พบว่า

2.1) นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมาก คือ นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มเพศหญิง กลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และนักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก พบผลในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มครอบครัวมีรายได้น้อย

2.2) นักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มาก คือ นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศชาย นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก พบผลในรวม และทุกกลุ่มย่อย และนักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก พบผลในรวม และทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก มีพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์มากกว่า นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย และ/หรือได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย และ/หรือให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย โดยพบผลนี้ในกลุ่มรวม

3) การแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 50.0% และ 23.7% ตามลำดับ โดยทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครู ได้สูงสุด 61.6% ในกลุ่มเพศชาย และทำนายพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ ได้สูงสุด 41.5% ในกลุ่มเพศชาย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมุ่งอนาคต ควบคุมตน การยอมรับมหาวิทยาลัย แรงจูงใจจากหลักสูตร การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และความเชื่ออำนาจในตน

61

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยมีการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) ปัจจัยด้านจิตลักษณะ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากคือ นักศึกษาที่มีจิตลักษณะด้านใดด้านหนึ่งหรือสองด้านสูงและ/หรือมาก เช่น นักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง หรือนักศึกษาที่มุ่งอนาคตสูง หรือนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมากและการมุ่งอนาคตสูง หรือนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมากและเชื่ออำนาจสูง ทั้งนี้เพราะว่าจิตลักษณะเป็นลักษณะทางจิตใจของคนที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยเจตคติต่อวิชาชีพครูเป็นความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครูของนักศึกษา จัดว่าเป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครู และเป็นลักษณะของคนดีและคนเก่งในสังคม ซึ่งการพัฒนาคนให้เป็นคนดีและคนเก่งนั้น ทฤษฎีต้นไม่จริยธรรม เป็นทฤษฎีที่สรุปลักษณะทางจิตใจจากการวิจัยหลายสิบเรื่องที่ศึกษาคนไทยอายุ 6-60 ปี จำนวนเกือบครึ่งหมื่นในเหตุการณ์ต่างๆ ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆ ของการเป็นคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผล

มะม่วง การที่จะได้มะม่วงดกผลใหญ่หวานอร่อยบนต้นนี้ ลำต้น และรากจะต้องสมบูรณ์ ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการเปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้จริยธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการนี้คือ 1) ทศนคติคุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวข้อกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น 2) เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนรวม และหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว 3) ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และสามารถควบคุมตนให้อดได้ รอได้ อย่างเหมาะสม 4) ความเชื่ออำนาจในตนว่าทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษและ 5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะทางจิตใจทั้ง 5 ประการนี้ถ้ามีมากในบุคคลใดบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้ นอกจากลักษณะทางจิต 5 ประการ ที่ลำต้นของต้นไม้จริยธรรมแล้ว พฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการคือ 1) สติปัญญา คือความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุ เมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ 2) ประสบการณ์ทางสังคมหมายถึงการเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และ 3) มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539 : 54-55)

ส่วนปัจจัยด้านจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มากคือ นักศึกษาที่มีจิตลักษณะด้านใดด้านหนึ่งหรือสองด้านสูง และ/หรือมาก เช่น นักศึกษาที่เชื่ออำนาจสูง นักศึกษาที่มุ่งอนาคตสูง หรือนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก และการมุ่งอนาคตสูง ทั้งนี้เพราะว่าจิตลักษณะเป็นลักษณะทางจิตใจของคนที่ จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่ง นั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ของนักศึกษา ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครู ทั้งนี้สอดคล้องกับ งามตา วนิทานนท์ (2335 : 380) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลมีลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มุ่งความสำเร็จในงานที่ตนทำมาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมการทำงานอย่าง เข้มแข็งของบุคคล ดังนั้น ลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์นี้หากปลูกฝังในจิตของเด็ก และได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นไป เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตนเองและประเทศชาติโดยรวมให้เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ จันทรา พรหมมี (2544 : 103-105) ที่ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้าราชการครูสังกัด สำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยจิตลักษณะเดิม ประการหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของครู คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน กล่าวคือ ถ้าครูมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

และเหตุผลเชิงจริยธรรม กล่าวคือ ถ้าครูมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

2) ปัจจัยด้านสถานการณ์ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูมากคือ นักศึกษาที่มีลักษณะสถานการณ์ด้านใดด้านหนึ่ง หรือสองด้าน หรือสามด้านสูงและ/หรือมาก เช่น นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก หรือนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก ทั้งนี้เพราะสถานการณ์คือสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มบุคคล ซึ่งในที่นี่ประกอบด้วยครอบครัวที่เป็นตัวแทนสำคัญที่สังคมคาดหวังให้ทำหน้าอบรมสั่งสอนสมาชิกใหม่ ให้มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมสอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคม และสมาชิกของครอบครัวจะนำแนวคิดบุคลิกภาพ และพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนของครอบครัวไปเป็นพื้นฐานการดำเนินวิถีชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข (ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2547 : 24) ตลอดจนหลักสูตรที่จะเป็นตัววางรากฐานทางความคิดและความประพฤติของผู้เรียนให้มีคุณธรรม มีความสำนึกของหน้าที่ในความเป็นพลเมืองดี ทำให้ผู้เรียนเติบโตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ส่วนการยอมรับมหาวิทยาลัยนั้น จัดเป็นความคิดและความเชื่อถือของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัย ที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ไม่ว่าจะป็นด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมเกียรติ ทานอก (2552 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตโดยใช้โมเดลโค้งพัฒนาการเหลื่อมเวลาระยะยาวที่มีตัวแปรแฝง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ที่เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูในปีการศึกษา 2548 2549 2550 และ 2551 สาขาวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดยพบว่า โมเดลโค้งพัฒนาการเหลื่อมเวลาระยะยาวที่มีตัวแปรแฝงเจตคติต่อวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีรูปแบบพัฒนาการแบบไม่ใช้เส้นตรง เจตคติต่อวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยสถานะตั้งต้นในการวัดครั้งแรกเท่ากับ 3.8732 และมีอัตราพัฒนาการเพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจากภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนที่ 10 ด้วยอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.0789 และปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูคือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน รองลงมาคือ ความตั้งใจประกอบอาชีพครู คະแนนเฉลี่ยสะสม และสาขาวิชา

ส่วนปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มาก คือ นักศึกษาที่มีลักษณะสถานการณ์ด้านใดด้านหนึ่ง หรือสองด้าน หรือสามด้านสูงและ/หรือมาก เช่น นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก นักศึกษาที่ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก หรือนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก และให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก

ทั้งนี้เพราะว่าจิตลักษณะเป็นลักษณะทางจิตใจของคนที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ของนักศึกษา ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครู และตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 : 264) ที่กล่าวว่า สิ่งทีกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) สิ่งที่น่าพอใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของ ความมุ่งหวัง หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งที่น่าพอใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งยับยั้งภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ จันทรา พรหมมี (2544 : 103-105) ที่ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสถานการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูคือ การสนับสนุนทางสังคม กล่าวคือ ถ้าครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่ได้รับการสนับสนุนสังคมต่ำ และประสบการณ์ฝึกอบรม กล่าวคือ ถ้าครูได้รับประสบการณ์ฝึกอบรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่าครูที่ได้รับประสบการณ์ฝึกอบรมต่ำ และการวิจัยของ พรพรรณ อุทัยวี (2544 : 123-125) ได้ทำการศึกษาตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครู ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ การสนับสนุนทางสังคม (ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (ถ้าได้รับการส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (ถ้ามีการเข้าร่วมกิจกรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) นอกจากนี้ยังพบว่า การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา การสนับสนุนทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นตัวแปรทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครูที่สำคัญ

64

3) การแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรู้ พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรู้ ในกลุ่มรวมได้ 50.0% โดยทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรู้ ได้สูงสุด 61.6% ในกลุ่มเพศชาย และมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) การยอมรับมหาวิทยาลัย(ชุดที่ 2) แรงจูงใจจากหลักสูตร(ชุดที่ 2) การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง(ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตน ให้การยอมรับมหาวิทยาลัย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมีความเชื่ออำนาจในตนเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีเจตคติต่อวิชาชีพรู้มากตามไปด้วย และในทางกลับกัน นักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตน ให้การยอมรับมหาวิทยาลัย ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมีความเชื่ออำนาจในตนน้อยเท่าใด ก็

จะเป็นผู้มีเจตคติต่อวิชาชีพครูน้อยตามไปด้วย และนอกจากนี้ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของตน ย่อมปฏิบัติหน้าที่ได้ดี เกิดความสุขในการเป็นครูและพร้อมที่จะทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ทางด้านการสอน การช่วยเหลือโรงเรียนหรืองานประจำด้านอื่น (พัสนีย์ อรรถสกุลรัตน์. 2552 : 24) ซึ่งก็เป็นในแนวทางเดียวกับการวิจัยของ เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ (2543 : 75) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และพบว่า นักศึกษาที่มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาจะมีเจตคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงมีเจตคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีการหยั่งลึกทางสังคมสูงมีเจตคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่มีการหยั่งลึกทางสังคมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม สามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 5.2 และงานวิจัยของ สมเกียรติ ทานอก (2552 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตโดยใช้โมเดลโค้งพัฒนาการเหลื่อมเวลาระยะยาวที่มีตัวแปรแฝง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ที่เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูในปีการศึกษา 2548 2549 2550 และ 2551 สาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูคือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน รองลงมาคือ ความตั้งใจประกอบอาชีพครู คະแนนเฉลี่ยสะสมและสาขาวิชา

65

ส่วนการแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในกลุ่มรวมได้ 23.7% โดยทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ ได้สูงสุด 41.5% ในกลุ่มเพศชาย และมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจจากหลักสูตร(ชุดที่ 2) การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง(ชุดที่ 2) และการมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมุ่งอนาคตควบคุมตนมากเท่าใด เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์มากตามไปด้วย และในทางกลับกัน นักศึกษาที่ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตร ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครอง และมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์น้อยตามไปด้วย และนอกจากนี้ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดยอดต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ของนักศึกษา ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาสำหรับนักศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรครู และผลการวิจัยดังกล่าวก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณ อุทัยวี (2544 : 123-125) ที่ได้ทำการศึกษาดูแบบชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครู แล้วพบว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ การสนับสนุนทางสังคม (ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (ถ้าได้รับการส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (ถ้ามีการเข้าร่วมกิจกรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) ปัจจัยทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ ความเชื่ออำนาจในตน (ถ้ามีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และปัจจัยทางจิตลักษณะเดิม ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การปฏิบัติทางพุทธศาสนา (ถ้ามีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (ถ้ามีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) นอกจากนี้ยังพบว่า การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การสนับสนุนทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นตัวแปรทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครูที่สำคัญ และการวิจัยของ จันทรา พรหมมี (2544 : 103-105) ที่ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วพบว่า ปัจจัยสถานการณ์ 3 ตัวแปร ปัจจัยจิตลักษณะ 5 ตัวแปร รวม 8 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของครูได้มากกว่าตัวแปรทำนายชุดใดชุดหนึ่งเพียงลำพัง โดยมีตัวแปรทำนายสำคัญ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนทางสังคม การปฏิบัติทางพุทธศาสนา ประสพการณ์ฝึกอบรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน พบว่าในกลุ่มรวมสามารถทำรายได้ร้อยละ 41.9 และกลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายสูงสุดคือในกลุ่มอายุราชการปานกลาง สามารถทำนายได้ร้อยละ 47.8

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) จากผลการวิจัยที่พบว่า คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา แปรปรวนไปตามปัจจัยด้านจิตลักษณะโดยเฉพาะตัวแปรมุ่งอนาคตควบคุมตน ของนักศึกษา ดังนั้น หน่วยผลิตครูที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาส่งเสริมตัวแปร

ดังกล่าวกับกลุ่มนักศึกษาครูทั้งนี้เพื่อเพิ่มเจตคติต่อวิชาชีพรูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู

2) จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะซึ่งมีตัวแปรการมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูได้ดีที่สุด ส่วนปัจจัยด้านสถานการณ์มีตัวแปรการยอมรับมหาวิทยาลัยที่ทำนายเจตคติต่อวิชาชีพรูของนักศึกษาครูได้ดีที่สุด และมีตัวแปรแรงจูงใจจากหลักสูตรที่ทำนายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูได้ดีที่สุด ดังนั้น หน่วยผลิตครูที่เกี่ยวข้องอาจพิจารณาส่งเสริมและพัฒนาตัวแปรดังกล่าวกับกลุ่มนักศึกษาครู

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะและปัจจัยด้านสถานการณ์เพิ่มเติม โดยเป็นการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ในแต่ละปัจจัยดังกล่าว นอกเหนือจากที่งานวิจัยนี้ได้ศึกษาไว้ เช่น เหตุผลเชิงจริยธรรม ค่านิยม ลักษณะทางศาสนา อิทธิพลจากเพื่อน อิทธิพลจากสื่อสารมวลชน เป็นต้น

2) ควรศึกษาในเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบระหว่างจิตลักษณะ (สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน) สถานการณ์ (การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย) และจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ความรู้ในวิชาชีพรู) กับเจตคติต่อวิชาชีพรูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

3) ควรทำการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่างๆ เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยแสดงถึงอิทธิพลที่ตัวแปรสาเหตุมีต่อตัวแปรผล

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ศรีเดชา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. โครงการการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี). กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- งามตา วนินทานนท์. 2535. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยา สุวรรณทัต และคณะ. 2521. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จันทร์หา พรหมมี. 2544. “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ของครู ประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชม ภูมิภาค. 2523. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูดา จิตพิทักษ์. 2525. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สารสมวลชน.
- ชิววัฒน์ นิจนตร. 2526. “สุขภาพเชิงจิต-สังคมในโรงเรียน กับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษาดุขภูมิตติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิตติพร ลิธิฐฎา. 2547. “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานันตร์ เปยศิริ. 2545. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนินทานนท์ และคณะ. 2536. ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของ นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัยสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. 2524. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ สุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26. สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดวงเดือน พันธุนานาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. 2520. **จริยธรรมของเยาวชนไทย** รายงานการวิจัยฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทรัพย์สดี เทียงพูนวงศ์. 2551. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู : การวิเคราะห์ข้ามกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531. **ปทานุกรมการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พระนครการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : เกษมศรีอนันต์.
- เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ. 2543. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรพรรณ อุทัยวี. 2544. “ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครู.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรรณิ ลีกิจวัฒน์. 2549. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพฑูริย์ พิมพ์ดี. 2550. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พัสนีย์ อรรถสกุลรัตน์. 2552. “การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคงอยู่ในงานอาชีพครู ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จังหวัดสุรินทร์.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ภัทรพล พรหมมัญญ. 2549. “การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชา
วิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์
(คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
เยาวดี รางชัยกุล และ ศิริชัย กาญจนวาสี. 2523. รายงานผลการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบวัด
ทัศนคติต่อวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2547. “ลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรม
ประชาธิปไตยของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ.” รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราช
ภัฏพิบูลสงคราม.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. 2544. **เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตรฐานวัด.** นนทบุรี : สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. **จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สมเกียรติ ทานอก. 2552. “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเจตคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตโดยใช้โมเดลโค้งพัฒนาการเหลื่อมเวลาระยะยาวที่มีตัว
แปรแฝง.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **แนวทางใหม่เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูของ
ไทย.** [Online]. Available : <http://www.onec.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. **สารสนเทศอุดมศึกษา.** [Online]. Available :
<http://www.info.mua.go.th/information/>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548. **การดำเนินงานโครงการผลิตครูการศึกษาชั้น
พื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี).** กลุ่มวางแผนและพัฒนากำลังคน สำนัก
นโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สิทธิพันธ์ ยศยอดยิ่ง. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญา
มหาบัณฑิตทางการศึกษา : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ ห่อพร้อม. 2550. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อุเทน ปัญโญ. 2542. “การเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของ
นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อุมพร ตรังคสมบัติ. 2540. **จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :
เพื่อฟ้าพรินต์ติ้ง.
- เอกภูมิ จันทราชันตี. 2551. “การศึกษาสภาพการจัดประสบการณ์วิชาชีพครู : รายวิชาการสังเกต
และปฏิบัติงานในชั้นเรียนสำหรับนิสิตครุศึกษาศาสตร์หลักสูตรการผลิตครู 5 ปี.” **วารสาร
วิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 13 (11) : 1345-1357.
- Atkinson, John W. 1964. **An Introduction to Motivation**. New York : American
Book Company.
- Blissent, D. L. 1978. “A study of the Perceptions of the Twelfth Grade Students
from a Selected High School Regarding the Availability and Desirability of
Vocational Education Programs and Careers.” **Dissertation Abstracts**. 39
(October 1978) : 2212.
- Cohen, J. 1977. **Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences**. Rev ed.
New York : Academic Press.
- David, Edwards. E. 1968. **General Psychology**. New York : The McMilland Company
Collier-McMilland Limited.
- Hollander, Edwin P. 1981. **Principle and Methods of Social Psychology**.
London : Oxford University Press.
- Horton, P.B. and Hunt. 1984. **Sociology**. 6th Ed. New York : McGraw-Hill.
- McClelland, David C. 1953. **The Achievement Motive**. New York : Harper and
Row.
- Moursund, Janet P. 1976. **Learning and the Learner**. Monterey California : Brooks
/ Sole Publishing Company.
- Perrone, P.A. 1965. “Values and Occupational Preferences of Junior High School
Girls.” **The Personnel and Guidance Journal**. 44 November : 254 – 257.
- Rotter, Juliam B. 1966. Generalized Expectancies for Internal Versus External
Control of Reinforcement. **Psychological Monographs**. 80(January) :
Whole No. 609.
- Thurstone, L. H.C. 1967. “Attitude can be measures.” **Reading in attitude theory
and measurement**. New York : John Wkley.
- Yamane, Taro. 1967. **Statistics : An Introductory Analysis**. 2nd ed. New York : Harper
and Row.

ภาคผนวก

คณะกรรมการอุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายที่ต้องไว้กับที่เก็บรวบรวมได้จริง
จำแนกตามภูมิภาค/มหาวิทยาลัย

ภูมิภาค/มหาวิทยาลัย	กลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมาย (จำนวน)	เก็บรวบรวมได้	
			จำนวน	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร				
1.1	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	30	24	80.00
1.2	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	30	23	76.67
1.3	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	30	25	83.33
1.4	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	30	21	70.00
2. ภาคกลาง				
2.1	มหาวิทยาลัยบูรพา	30	25	83.33
2.2	มหาวิทยาลัยศิลปากร	30	24	80.00
2.3	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	30	27	90.00
2.4	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	30	26	86.67
3. ภาคเหนือ				
3.1	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	30	23	76.67
3.2	มหาวิทยาลัยนเรศวร	30	26	86.67
3.3	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	30	22	73.33
3.4	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	30	24	80.00
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
4.1	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	30	20	66.67
4.2	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	30	25	83.33
4.3	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	30	25	83.33
4.4	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	30	28	93.33
5. ภาคใต้				
5.1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	30	23	76.67
5.2	มหาวิทยาลัยทักษิณ	30	26	86.67
5.3	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	30	25	83.33
5.4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	30	27	90.00
รวม		600	489	100

ภาคผนวก ข
ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สุขภาพจิตดี	1.56	6.00	3.89	0.81
การมุ่งอนาคตควบคุมตน	1.25	6.00	3.89	0.93
ความเชื่ออำนาจในตน	2.46	5.69	4.14	0.67
การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง	2.00	6.00	4.02	0.68
แรงจูงใจจากหลักสูตร	1.29	6.00	4.36	0.91
การยอมรับมหาวิทยาลัย	3.20	6.00	4.52	0.67
เจตคติต่อวิชาชีพครู	2.56	6.00	4.61	0.80
พฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์	2.00	6.00	4.48	0.68

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มของตัวแปรอิสระที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางตามสมมติฐาน

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
สุขภาพจิตดี	สุขภาพจิตดีน้อย	283	57.87
	สุขภาพจิตดีมาก	206	42.13
	รวม	489	100
การมุ่งอนาคตควบคุมตน	มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ	246	50.31
	มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง	243	49.69
	รวม	489	100
ความเชื่ออำนาจในตน	ความเชื่ออำนาจในตนต่ำ	235	48.06
	ความเชื่ออำนาจในตนสูง	254	51.94
	รวม	489	100
การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง	ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองน้อย	291	59.51
	ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองมาก	198	40.49
	รวม	489	100
แรงจูงใจจากหลักสูตร	ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรน้อย	226	46.22
	ได้รับแรงจูงใจจากหลักสูตรมาก	263	53.78
	รวม	489	100
การยอมรับมหาวิทยาลัย	ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยน้อย	248	50.72
	ให้การยอมรับมหาวิทยาลัยมาก	241	49.28
	รวม	489	100

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์

สภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.65	4.65	4.41
มาก	สูง	(22)	41	5.02	0.37*	0.37*	0.61*
น้อย	ต่ำ	(11)	111	4.65		0.00	0.24
น้อย	สูง	(12)	68	4.65			0.24
มาก	ต่ำ	(21)	39	4.41			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

สภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(12)
					4.62	4.47	4.44
น้อย	ต่ำ	(11)	85	4.81	0.19	0.34*	0.37*
มาก	สูง	(22)	77	4.62		0.15	0.18
มาก	ต่ำ	(21)	28	4.47			0.03
น้อย	สูง	(12)	44	4.44			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสภาพจิตดี และการมุ่งอนาคต ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ

สภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					5.02	4.34	3.92
มาก	สูง	(22)	51	5.17	0.15	0.83*	1.25*
น้อย	สูง	(12)	59	5.02		0.68*	1.10*
น้อย	ต่ำ	(11)	109	4.34			0.42*
มาก	ต่ำ	(21)	38	3.92			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสภาพจิตดี และการมุ่งอนาคต ในกลุ่มผลการเรียนสูง

สภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					4.97	4.20	3.86
น้อย	สูง	(12)	56	5.08	0.11	0.88*	1.22*
มาก	สูง	(22)	77	4.97		0.77*	1.11*
มาก	ต่ำ	(21)	40	4.20			0.34*
น้อย	ต่ำ	(11)	59	3.86			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา

สุขภาพจิตดีฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					4.95	4.22	3.91
มาก	สูง	(22)	58	5.13	0.18	0.91*	1.22*
น้อย	สูง	(12)	56	4.95		0.73*	1.04*
น้อย	ต่ำ	(11)	86	4.22			0.31*
มาก	ต่ำ	(21)	44	3.91			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดีฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					4.94	4.28	4.06
มาก	สูง	(22)	66	5.18	0.24*	0.90*	1.12*
น้อย	สูง	(12)	76	4.94		0.66*	0.88*
น้อย	ต่ำ	(11)	78	4.28			0.22
มาก	ต่ำ	(21)	35	4.06			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

สุขภาพจิตดีฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					4.89	4.21	4.05
น้อย	สูง	(12)	39	5.20	0.31*	0.99*	1.15*
มาก	สูง	(22)	62	4.89		0.68*	0.84*
มาก	ต่ำ	(21)	43	4.21			0.16
น้อย	ต่ำ	(11)	90	4.05			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดีฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.53	4.39	4.33
มาก	สูง	(22)	141	4.59	0.06	0.20*	0.26*
น้อย	ต่ำ	(11)	170	4.53		0.14	0.20*
น้อย	สูง	(12)	113	4.39			0.06
มาก	ต่ำ	(21)	65	4.33			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มเพศหญิง

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.49	4.37	4.32
มาก	สูง	(22)	114	4.65	0.16	0.28*	0.33*
น้อย	ต่ำ	(11)	117	4.49		0.12	0.17
น้อย	สูง	(12)	91	4.37			0.05
มาก	ต่ำ	(21)	49	4.32			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.50	4.28	4.27
มาก	สูง	(22)	50	4.75	0.25	0.47*	0.48*
น้อย	ต่ำ	(11)	108	4.50		0.22	0.23
น้อย	สูง	(12)	60	4.28			0.01
มาก	ต่ำ	(21)	39	4.27			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.38	4.29	4.20
มาก	สูง	(22)	100	4.53	0.15	0.24	0.33*
น้อย	ต่ำ	(11)	59	4.38		0.09	0.18
น้อย	สูง	(12)	45	4.29			0.09
มาก	ต่ำ	(21)	26	4.20			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.59	4.47	4.42
มาก	สูง	(22)	41	4.74	0.15	0.27*	0.32*
น้อย	ต่ำ	(11)	111	4.59		0.12	0.17
น้อย	สูง	(12)	68	4.47			0.05
มาก	ต่ำ	(21)	39	4.42			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.46	4.43	3.93
มาก	สูง	(22)	101	4.55	0.09	0.12	0.62*
น้อย	ต่ำ	(11)	73	4.46		0.03	0.53*
น้อย	สูง	(12)	56	4.43			0.50*
มาก	ต่ำ	(21)	20	3.93			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(12)
					4.58	4.50	4.35
มาก	สูง	(22)	40	4.68	0.10	0.18	0.33*
น้อย	ต่ำ	(11)	97	4.58		0.08	0.23
มาก	ต่ำ	(21)	45	4.50			0.15
น้อย	สูง	(12)	57	4.35			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงกว่าประถมศึกษา

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(12)
					4.48	4.35	4.25
มาก	สูง	(22)	82	4.60	0.12	0.25	0.35*
น้อย	ต่ำ	(11)	85	4.48		0.13	0.23
มาก	ต่ำ	(21)	22	4.35			0.10
น้อย	สูง	(12)	56	4.25			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(12)	(21)
					4.58	4.31	4.22
มาก	สูง	(22)	77	4.65	0.07	0.34*	0.43*
น้อย	ต่ำ	(11)	85	4.58		0.27*	0.36*
น้อย	สูง	(12)	44	4.31			0.09
มาก	ต่ำ	(21)	28	4.22			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และแรงจูงใจจากหลักสูตร ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับ ประถมศึกษา

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					4.84	4.43	4.29
น้อย	มาก	(12)	74	5.05	0.21	0.62*	0.76*
มาก	มาก	(22)	51	4.84		0.41*	0.55*
มาก	น้อย	(21)	40	4.43			0.14
น้อย	น้อย	(11)	80	4.29			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					4.94	4.31	3.84
มาก	มาก	(22)	47	5.06	0.12	0.75*	1.22*
น้อย	มาก	(12)	96	4.94		0.63*	1.10*
มาก	น้อย	(21)	41	4.31			0.47*
น้อย	น้อย	(11)	66	3.84			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					4.87	4.35	4.18
มาก	มาก	(22)	50	5.12	0.25*	0.77*	0.94*
น้อย	มาก	(12)	48	4.87		0.52*	0.69*
น้อย	น้อย	(11)	81	4.35			0.17
มาก	น้อย	(21)	60	4.18			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับ ประถมศึกษา

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					4.95	4.39	4.14
มาก	มาก	(22)	45	5.13	0.18	0.74*	0.99*
น้อย	มาก	(12)	77	4.95		0.56*	0.81*
น้อย	น้อย	(11)	77	4.39			0.25
มาก	น้อย	(21)	46	4.14			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					4.74	4.10	4.10
มาก	มาก	(22)	81	5.22	0.48*	1.12*	1.12*
น้อย	มาก	(12)	38	4.74		0.64*	0.64*
น้อย	น้อย	(11)	68	4.10			0.00
มาก	น้อย	(21)	57	4.10			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					4.73	4.16	4.07
มาก	มาก	(22)	100	5.25	0.52*	1.09*	1.18*
น้อย	มาก	(12)	40	4.73		0.57*	0.66*
มาก	น้อย	(21)	53	4.16			0.09
น้อย	น้อย	(11)	62	4.07			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(212)	(112)	(121)	(211)	(221)	(111)
						5.08	4.77	4.70	4.24	4.21	4.08	3.93
มาก	มาก	มาก	222	43	5.42	0.34*	0.65*	0.72*	1.18*	1.21*	1.34*	1.49*
น้อย	มาก	มาก	122	57	5.08		0.31	0.38*	0.84*	0.87*	1.00*	1.15*
น้อย	มาก	น้อย	212	15	4.77			0.07	0.53*	0.56*	0.69*	0.84*
น้อย	น้อย	มาก	112	25	4.70				0.46*	0.49*	0.62*	0.77*
มาก	น้อย	มาก	121	29	4.24					0.03	0.16	0.31
มาก	น้อย	น้อย	211	23	4.21						0.13	0.28
มาก	มาก	น้อย	221	24	4.08							0.15
น้อย	น้อย	น้อย	111	39	3.93							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และแรงจูงใจจากหลักสูตร ในกลุ่มเพศหญิง

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.41	4.39	4.16
มาก	มาก	(22)	86	4.92	0.51*	0.53*	0.76*
มาก	น้อย	(21)	63	4.41		0.02	0.25*
น้อย	มาก	(12)	110	4.39			0.23*
น้อย	น้อย	(11)	112	4.16			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และแรงจูงใจจากหลักสูตร ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					4.45	4.24	4.11
มาก	มาก	(22)	67	4.99	0.54*	0.75*	0.88*
น้อย	มาก	(12)	72	4.45		0.21	0.34*
มาก	น้อย	(21)	44	4.24			0.13
น้อย	น้อย	(11)	74	4.11			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรวม

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.59	4.50	4.12
มาก	มาก	(22)	97	4.67	0.08	0.17	0.55*
มาก	น้อย	(21)	101	4.59		0.09	0.47*
น้อย	มาก	(12)	144	4.50			0.38*
น้อย	น้อย	(11)	147	4.12			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มเพศหญิง

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.65	4.47	4.08
มาก	มาก	(22)	76	4.68	0.03	0.21*	0.60*
มาก	น้อย	(21)	73	4.65		0.18	0.57*
น้อย	มาก	(12)	111	4.47			0.39*
น้อย	น้อย	(11)	111	4.08			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.59	4.54	4.02
มาก	มาก	(22)	60	4.64	0.05	0.10	0.62*
มาก	น้อย	(21)	51	4.59		0.05	0.57*
น้อย	มาก	(12)	57	4.54			0.52*
น้อย	น้อย	(11)	89	4.02			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(12)	(11)
					4.68	4.53	4.12
มาก	น้อย	(21)	52	4.71	0.03	0.18	0.59*
มาก	มาก	(22)	52	4.68		0.15	0.56*
น้อย	มาก	(12)	73	4.53			0.41*
น้อย	น้อย	(11)	82	4.12			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					4.58	4.54	4.13
มาก	มาก	(22)	50	4.61	0.03	0.07	0.48*
น้อย	มาก	(12)	48	4.58		0.04	0.45*
มาก	น้อย	(21)	60	4.54			0.41*
น้อย	น้อย	(11)	81	4.13			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับ ประถมศึกษา

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					4.57	4.56	4.17
มาก	มาก	(22)	45	4.58	0.01	0.02	0.41*
น้อย	มาก	(12)	77	4.57		0.01	0.40*
มาก	น้อย	(21)	46	4.56			0.39*
น้อย	น้อย	(11)	77	4.17			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพลจากผู้ปกครอง และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

ผู้ปกครอง	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					4.61	4.56	4.16
น้อย	มาก	(12)	62	4.67	0.06	0.11	0.51*
มาก	มาก	(22)	39	4.61		0.05	0.45*
มาก	น้อย	(21)	54	4.56			0.40*
น้อย	น้อย	(11)	79	4.16			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรวม

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.48	4.29	4.23
มาก	มาก	(22)	148	4.88	0.40*	0.59*	0.65*
มาก	น้อย	(21)	115	4.48		0.19*	0.25*
น้อย	มาก	(12)	93	4.29			0.06
น้อย	น้อย	(11)	133	4.23			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มเพศหญิง

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.45	4.29	4.28
มาก	มาก	(22)	117	4.86	0.41*	0.57*	0.58*
มาก	น้อย	(21)	79	4.45		0.16	0.17
น้อย	มาก	(12)	70	4.29			0.01
น้อย	น้อย	(11)	105	4.28			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มผลการเรียนสูง

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					4.55	4.41	4.31
มาก	มาก	(22)	77	4.86	0.31*	0.45*	0.55*
มาก	น้อย	(21)	47	4.55		0.14	0.24*
น้อย	น้อย	(11)	61	4.41			0.10
น้อย	มาก	(12)	47	4.31			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มสาขาทางวิทยาศาสตร์

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.36	4.30	4.22
มาก	มาก	(22)	69	4.81	0.45*	0.51*	0.59*
มาก	น้อย	(21)	49	4.36		0.06	0.14
น้อย	มาก	(12)	47	4.30			0.08
น้อย	น้อย	(11)	65	4.22			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.58	4.27	4.25
มาก	มาก	(22)	79	4.94	0.36*	0.67*	0.69*
มาก	น้อย	(21)	66	4.58		0.31*	0.33*
น้อย	มาก	(12)	46	4.27			0.02
น้อย	น้อย	(11)	68	4.25			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					4.38	4.34	4.29
มาก	มาก	(22)	80	4.88	0.50*	0.54*	0.59*
มาก	น้อย	(21)	41	4.38		0.04	0.09
น้อย	น้อย	(11)	66	4.34			0.05
น้อย	มาก	(12)	63	4.29			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					4.47	4.24	4.22
มาก	มาก	(22)	81	4.91	0.44*	0.67*	0.69*
มาก	น้อย	(21)	57	4.47		0.23	0.25*
น้อย	มาก	(12)	38	4.24			0.02
น้อย	น้อย	(11)	68	4.22			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามแรงจูงใจ จากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21) 4.41	(11) 4.28	(12) 4.20
มาก	มาก	(22)	100	4.85	0.44*	0.57*	0.65*
มาก	น้อย	(21)	53	4.41		0.13	0.21
น้อย	น้อย	(11)	62	4.28			0.08
น้อย	มาก	(12)	40	4.20			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรวม

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221) 4.84	(122) 4.83	(212) 4.40	(211) 4.34	(112) 4.17	(111) 4.13	(121) 4.12
มาก	มาก	มาก	222	60	4.93	0.09	0.10	0.53*	0.59*	0.76*	0.80*	0.81*
มาก	มาก	น้อย	221	60	4.84		0.01	0.44*	0.50*	0.67*	0.71*	0.72*
น้อย	มาก	มาก	122	88	4.83			0.43*	0.49*	0.66*	0.70*	0.71*
มาก	น้อย	มาก	212	37	4.40				0.06	0.23*	0.27*	0.28*
มาก	น้อย	น้อย	211	41	4.34					0.17	0.21	0.22*
น้อย	น้อย	มาก	112	56	4.17						0.04	0.05
น้อย	น้อย	น้อย	111	92	4.13							0.01
น้อย	มาก	น้อย	121	55	4.12							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพล จากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มเพศหญิง

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222) 4.91	(122) 4.81	(212) 4.44	(211) 4.39	(111) 4.18	(112) 4.13	(121) 3.98
มาก	มาก	น้อย	221	37	4.92	0.01	0.11	0.48*	0.53*	0.74*	0.79*	0.94*
มาก	มาก	มาก	222	49	4.91		0.10	0.47*	0.52*	0.73*	0.78*	0.93*
น้อย	มาก	มาก	122	68	4.81			0.37*	0.42*	0.63*	0.68*	0.83*
มาก	น้อย	มาก	212	27	4.44				0.05	0.26*	0.31*	0.46*
มาก	น้อย	น้อย	211	36	4.39					0.21	0.26*	0.41*
น้อย	น้อย	น้อย	111	69	4.18						0.05	0.20
น้อย	น้อย	มาก	112	43	4.13							0.15
น้อย	มาก	น้อย	121	42	3.98							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(122)	(212)	(112)	(211)	(111)	(121)
						4.93	4.89	4.35	4.19	4.14	4.03	4.00
มาก	มาก	น้อย	221	28	5.04	-0.11	0.15	0.69*	0.85*	0.90*	1.01*	1.04*
มาก	มาก	มาก	222	39	4.93		0.04	0.58*	0.74*	0.79*	0.90*	0.93*
น้อย	มาก	มาก	122	32	4.89			0.54*	0.70*	0.75*	0.86*	0.89*
มาก	น้อย	มาก	212	21	4.35				0.16	0.21	0.32*	0.35*
น้อย	น้อย	มาก	112	25	4.19					0.05	0.16	0.19
มาก	น้อย	น้อย	211	23	4.14						0.11	0.14
น้อย	น้อย	น้อย	111	49	4.03							0.03
น้อย	มาก	น้อย	121	40	4.00							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(122)	(211)	(212)	(112)	(121)	(111)
						4.97	4.91	4.40	4.39	4.16	4.14	4.11
มาก	มาก	น้อย	221	32	5.02	0.05	0.11	0.62*	0.63*	0.86*	0.88*	0.91*
มาก	มาก	มาก	222	36	4.97		0.06	0.57*	0.58*	0.81*	0.83*	0.86*
น้อย	มาก	มาก	122	43	4.91			0.51*	0.52*	0.75*	0.77*	0.80*
มาก	น้อย	น้อย	211	20	4.40				0.01	0.24	0.26	0.29
มาก	น้อย	มาก	212	16	4.39					0.23	0.25	0.28
น้อย	น้อย	มาก	112	30	4.16						0.02	0.05
น้อย	มาก	น้อย	121	34	4.14							0.03
น้อย	น้อย	น้อย	111	48	4.11							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(221)	(212)	(112)	(211)	(121)	(111)
						4.90	4.89	4.33	4.25	4.20	4.18	4.08
น้อย	มาก	มาก	122	31	4.92	0.02	0.03	0.59*	0.67*	0.72*	0.74*	0.84*
มาก	มาก	มาก	222	37	4.90		0.01	0.57*	0.65*	0.70*	0.72*	0.82*
มาก	มาก	น้อย	221	37	4.89			0.56*	0.64*	0.69*	0.71*	0.81*
มาก	น้อย	มาก	212	13	4.33				0.08	0.13	0.15	0.25
น้อย	น้อย	มาก	112	17	4.25					0.05	0.07	0.17
มาก	น้อย	น้อย	211	23	4.20						0.02	0.12
น้อย	มาก	น้อย	121	37	4.18							0.10
น้อย	น้อย	น้อย	111	44	4.08							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(222)	(212)	(211)	(112)	(111)	(121)
						4.83	4.78	4.37	4.29	4.27	4.20	4.14
น้อย	มาก	มาก	122	44	4.87	0.04	0.09	0.50*	0.58*	0.60*	0.67*	0.73*
มาก	มาก	น้อย	221	28	4.83		0.05	0.46*	0.54*	0.56*	0.63*	0.69*
มาก	มาก	มาก	222	23	4.78			0.41*	0.49*	0.51*	0.58*	0.64*
มาก	น้อย	มาก	212	22	4.37				0.08	0.10	0.17	0.23
มาก	น้อย	น้อย	211	18	4.29					0.02	0.09	0.15
น้อย	น้อย	มาก	112	33	4.27						0.07	0.13
น้อย	น้อย	น้อย	111	47	4.20							0.06
น้อย	มาก	น้อย	121	30	4.14							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พิจารณาตามอิทธิพลจากผู้ปกครอง แรงจูงใจจากหลักสูตร และการยอมรับมหาวิทยาลัย ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

ผู้ปกครอง	หลักสูตร	มหาวิทยาลัย	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(222)	(212)	(112)	(211)	(121)	(111)
						4.88	4.82	4.40	4.30	4.25	4.21	4.11
น้อย	มาก	มาก	122	31	5.03	0.15	0.21	0.63*	0.73*	0.78*	0.82*	0.92*
มาก	มาก	น้อย	221	36	4.88		0.06	0.48*	0.58*	0.63*	0.67*	0.77*
มาก	มาก	มาก	222	17	4.82			0.42*	0.52*	0.57*	0.61*	0.71*
มาก	น้อย	มาก	212	22	4.40				0.10	0.15	0.19	0.29
น้อย	น้อย	มาก	112	31	4.30					0.05	0.09	0.19
มาก	น้อย	น้อย	211	18	4.25						0.04	0.14
น้อย	มาก	น้อย	121	26	4.21							0.10
น้อย	น้อย	น้อย	111	53	4.11							

* มีนัยสำคัญที่ .05

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการวิจัย

เรื่อง

จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรม
ไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยโครงการวิจัย เรื่อง “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา” มีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิต/นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งนิสิต/นักศึกษาได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ข้อมูลที่ได้รับจากนิสิต/นักศึกษา ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งจะให้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการรับและการจัดการศึกษาในหลักสูตรครู (หลักสูตร 5 ปี) ของแต่ละมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จึงขอให้นิสิต/นักศึกษาได้ทราบถึงความสำคัญของการวิจัยดังกล่าว และโปรดให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกประเด็น โดยให้ตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของนิสิต/นักศึกษา ผู้วิจัยหวังในความอนุเคราะห์ของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์

ผู้วิจัย

สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ติดต่อผู้วิจัย

โทร 0-2326-4511

มือถือ 08-6760-9163

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรม ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา

คำชี้แจง

1. หลักสูตรครู หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หรือศึกษาศาสตรบัณฑิต หรือ การศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

2. เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการตอบดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความให้เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความนี้ เป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง” สำหรับท่าน

ขั้นที่ 3 ถ้า “จริง” ให้คิดว่า **จริงมากเพียงใด** จาก

- 1) จริงเล็กน้อย ขีด ✓ ที่ “ค่อนข้างจริง”
- 2) จริงปานกลาง ขีด ✓ ที่ “จริง”
- 3) จริงมาก ขีด ✓ ที่ “จริงที่สุด”

ถ้า “ไม่จริง” ให้คิดว่า **ไม่จริงมากเพียงใด** จาก

- 1) ไม่จริงเล็กน้อย ขีด ✓ ที่ “ค่อนข้างไม่จริง”
- 2) ไม่จริงปานกลาง ขีด ✓ ที่ “ไม่จริง”
- 3) ไม่จริงมาก ขีด ✓ ที่ “ไม่จริงที่สุด”

ตัวอย่างเช่น

ข้อคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้าชอบทานข้าวผัดมากกว่าก๋วยเตี๋ยว						✓

จากตัวอย่าง หมายความว่า นิสิต/นักศึกษาคิดว่าชอบทานข้าวผัดมากกว่าก๋วยเตี๋ยวนั้น **ไม่จริงที่สุด**

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดของท่าน ข้อละหนึ่งคำตอบ และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. มหาวิทยาลัย.....
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ.....ปี.....เดือน
4. ชั้นปี.....
5. สาขา/วิชาเอก.....
6. เกรดเฉลี่ยสะสม.....
7. จำนวนพี่น้อง.....คน ท่านเป็นบุตรคนที่.....
8. ผู้ปกครองที่เป็นผู้อุปการะหลักในการสนับสนุนทางการเรียน (โปรดระบุเพียง 1 ข้อ)
 - บิดา มารดา อื่นๆ โปรดระบุ.....
9. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ

☐ ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า	☐ ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.
☐ อนุปริญญา หรือ ปวส.	☐ ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
10. รายได้ของครอบครัว

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท / เดือน	☐ 10,000-20,000 บาท / เดือน
☐ 20,001-30,000 บาท / เดือน	☐ 30,001-40,000 บาท / เดือน
☐ 40,001-50,000 บาท / เดือน	☐ สูงกว่า 50,000 บาท / เดือน

ตอนที่ 2 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

คำชี้แจง : ให้นิสิต/นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดตาม
ความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อละหนึ่งระดับ

ตอนที่ 2.1 สุขภาพจิตดี

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ตนเองสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่ได้นาน						
2. ข้าพเจ้ามักมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ						
3. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจ เมื่อต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง						
4. ถ้ามีใครมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้ามักจะโกรธง่าย						
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบังคับตนเองไม่ค่อยได้						
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย						
7. เวลาดีใจข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมาก เวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก						
8. ข้าพเจ้าไม่ค่อยกล้าทำความรู้จักกับคนซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน						
9. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองทำอะไรผิดเสมอ						
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนๆ ไม่ค่อยอยากจะคุยกับข้าพเจ้า						

ตอนที่ 2.2 การมุ่งอนาคตควบคุมตน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ						
2. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งตอบแทนที่สำคัญที่สุดในการเรียนคือเกรด						
3. ข้าพเจ้าคิดว่า การทบทวนบทเรียน เป็นการเสียเวลาที่จะได้ทำกิจกรรมอื่นที่ข้าพเจ้าสนใจ						
4. ถ้าข้าพเจ้าคิดจะทำอะไร ก็จะทำในทันที โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต						
5. ข้าพเจ้ายังไม่คิดถึงอนาคต เพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง						
6. ขณะที่ข้าพเจ้าอยากจะทำสิ่งต่างๆ หลายอย่างพร้อมกัน ข้าพเจ้าจะเลือกทำในสิ่งที่เป็นงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายก่อน						
7. แม้ข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา แต่ข้าพเจ้าก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด						
8. เมื่อต้องการสิ่งใดแล้วข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะต้องรอคอย						
9. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ไม่ชอบ ข้าพเจ้าจะไม่ทุ่มเทให้งานนั้น						
10. หากข้าพเจ้าเห็นว่า การทำดีของข้าพเจ้าไม่ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า ข้าพเจ้าจะหยุดการกระทำดีนั้นทันที						
11. ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงเพื่อความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต						
12. เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนวิชาใดได้ไม่ดี ข้าพเจ้าจะไม่เสียเวลาไปใส่ใจ						
13. ข้าพเจ้ามักปล่อยปัญหาในการเรียนที่เกิดขึ้นให้คลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข						
14. ข้าพเจ้าพยายามขยันเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีเท่าที่ควร						
15. ถ้าข้าพเจ้าทำข้อสอบไม่ได้ข้าพเจ้าจะพยายามหาคำตอบที่ถูกต้องให้ได้						

ตอนที่ 2.3 ความเชื่ออำนาจในตน

ข้อคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้ามักถูกกล่าวหาว่าทำผิด ทั้งๆ ที่ไม่ได้ทำ						
2. เป็นการยากที่จะชักจูงเพื่อนให้เชื่อตามข้าพเจ้า						
3. แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่ข้าพเจ้าจะทำให้ผู้ปกครองเปลี่ยนใจในเรื่องใดๆ						
4. เมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งใดผิดพลาด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่สามารถที่จะทำให้สิ่งนั้นกลับถูกต้องได้						
5. ทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา คือพยายามไม่คิดถึงปัญหานั้น						
6. ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านมาก จะช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนได้คะแนนดี						
7. เมื่อมีคนไม่ชอบเรา เราไม่มีทางจะแก้ไขอะไรได้						
8. ถ้าข้าพเจ้าวางแผนการที่จะทำอะไรไว้ล่วงหน้า ข้าพเจ้ามักทำสิ่งนั้นได้เสมอ						
9. ข้าพเจ้าเชื่อว่าปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายได้เอง โดยที่ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับมัน						
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่คุ้มค่าที่จะพยายามทำอะไรอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งต่างๆ ไม่เคยให้ผลตามที่เราพยายามเสมอ						
11. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่เก่งทางการเล่นกีฬา ส่วนใหญ่เป็นเพราะเกิดมาเก่งเอง						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีคนใจร้ายกับข้าพเจ้า โดยที่ไม่มีเหตุผลเลย						
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเมื่อมีเด็กรุ่นราวคราวเดียวกับข้าพเจ้าคิดจะทำร้ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีทางที่จะหยุดยั้งเขาได้น้อยมาก						
14. ตามปกติแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ามีโอกาสที่จะเลือกอาหารรับประทานได้น้อยมากเมื่ออยู่บ้าน						
15. ข้าพเจ้าเชื่อว่าการวางแผนล่วงหน้าช่วยทำให้สิ่งต่างๆ สำเร็จได้มากกว่า การไม่วางแผนล่วงหน้า						

ตอนที่ 2.4 การรับอิทธิพลจากผู้ปกครอง

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้าจะทำทุกอย่างตามที่คุณปกครองต้องการ						
2. ข้าพเจ้าคิดว่าคำแนะนำจากผู้ปกครองนั้นดีที่สุด						
3. ข้าพเจ้าจะขัดคำสั่งผู้ปกครองถ้าคิดว่าสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง						
4. ถ้าความคิดของข้าพเจ้าไม่ตรงกับผู้ปกครอง ข้าพเจ้าจะทำตามความคิดของตนเองมากกว่า						
5. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา จะปรึกษาผู้ปกครองทุกครั้ง						
6. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาชีวเคมี เพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียน						
7. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นครู						
8. ผู้ปกครองให้โอกาสข้าพเจ้าเลือกคณะและมหาวิทยาลัยตามต้องการ						
9. ผู้ปกครองมักไม่ทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า						
10. ข้าพเจ้ากลัวการตำหนิจากผู้ปกครอง						

ตอนที่ 2.5 แรงจูงใจจากหลักสูตร

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้าเลือกศึกษาในหลักสูตรนี้ด้วยความสมัครใจ						
2. ข้าพเจ้าได้พยายามค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรนี้มาโดยตลอด						
3. ถ้าข้าพเจ้าเข้าหลักสูตรนี้ไม่ได้ข้าพเจ้าก็ไม่เสียดาย						
4. ถ้าให้เรียงลำดับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ ข้าพเจ้าจะเลือกหลักสูตรนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง						
5. ข้าพเจ้าพิจารณารอบครอบแล้ว จึงได้ศึกษาในหลักสูตรนี้						

ตอนที่ 2.5 แรงจูงใจจากหลักสูตร (ต่อ)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
6. ข้าพเจ้าต้องใช้ความพยายามมากจึงจะเข้าหลักสูตรนี้ได้						
7. ข้าพเจ้าสมัครเข้าหลักสูตรนี้เพียงเพราะกลัว Entrance ไม่ได้						
8. ข้าพเจ้าเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้เพราะมันใจในความเหมาะสมของตนเอง						
9. ถ้าปีนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ปีหน้าข้าพเจ้าก็จะสอบเข้าหลักสูตรนี้อีก						

ตอนที่ 2.6 การยอมรับมหาวิทยาลัย

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. มหาวิทยาลัยนี้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม						
2. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป						
3. มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม						
4. การมาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ไม่ได้ช่วยให้ข้าพเจ้าหางานทำได้ง่ายขึ้น						
5. มหาวิทยาลัยนี้มีประเพณีที่น่าเคารพและสืบทอด						
6. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้						
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้รับการดูแลจากรุ่นพี่อย่างใกล้ชิด						
8. ข้าพเจ้าไม่พอใจกับหลักสูตรและการให้ความรู้ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้						
9. ข้าพเจ้าไม่อยากเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้						

ตอนที่ 2.6 การยอมรับมหาวิทยาลัย (ต่อ)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
10.ข้าพเจ้ารู้สึกอายที่ต้องบอกใครว่าเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยนี้						
11.ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด						
12.ข้าพเจ้าให้ความเคารพแก่คณาจารย์ และรุ่นพี่						
13.เมื่ออยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าจะพูดถึงมหาวิทยาลัยในทางที่ดีเท่านั้น						
14.ข้าพเจ้าจะสมัครสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย						
15.เมื่อจบการศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนกิจกรรมใดๆ ของทางมหาวิทยาลัยอีก						

ตอนที่ 2.7 เจตคติต่อวิชาชีพครู

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. อาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ						
2. งานสอนเป็นงานน่าเบื่อ ซ้ำซาก จำเจ						
3. ครูเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ						
4. อาชีพครูเป็นอาชีพที่มั่นคง						
5. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีความก้าวหน้า						
6. อาชีพครูมีเกียรติควรแก่การยกย่อง						
7. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ต้องรับผิดชอบมาก						
8. การสอนนักเรียนเป็นงานที่มีความสุข						
9. ถึงแม้ครูจะมีรายได้น้อย ครูก็เป็นที่ยอมรับของสังคม						
10.ข้าพเจ้าไม่อยากเปิดเผยว่าตนเองประกอบอาชีพครู						

ตอนที่ 2.7 เจตคติต่อวิชาชีพครู (ต่อ)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
11.ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่จะได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่น						
12.ข้าพเจ้าไม่รู้สึกภูมิใจเลยที่ในอนาคตจะได้เป็นครู						
13.ในเวลาว่างข้าพเจ้าจะฝึกทักษะทางการสอนอยู่บ่อยครั้ง						
14.แม้ว่าข้าพเจ้ามีโอกาสมีโอกาสประกอบอาชีพอื่น ข้าพเจ้าก็ยังเลือกเป็นครู						
15.เมื่อมีผู้พูดถึงอาชีพครูในทางที่ไม่ดี ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงไม่แสดงความคิดเห็น						
16.ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงที่จะเข้าอบรมเพิ่มเติมความรู้ นอกเหนือจากหลักสูตรที่มีอยู่						
17.ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่ฝึกประสบการณ์ทางด้าน การสอนเฉพาะที่คณะบังคับเท่านั้น						
19.ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาเทคนิควิธีการสอนในเนื้อหาแต่ละเรื่อง เพื่อให้การเรียนการสอนในเรื่องนั้นๆ ง่ายขึ้น						

ตอนที่ 2.8 พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. เมื่อข้าพเจ้าพบว่างานที่กำลังทำอยู่นั้นยากข้าพเจ้าจะเลิกทำโดยเร็ว						
2. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานดีที่สุดใน						
3. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ						
4. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดข้าพเจ้าจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ						
5. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง						

ตอนที่ 2.3 พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ (ต่อ)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
6. ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับงานที่ยากและท้าทาย ความสามารถ						
7. ข้าพเจ้าคิดว่าการเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงาน สำคัญ เป็นสิ่ง จำเป็น						
8. ข้าพเจ้าจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้						
9. เพื่อนคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนตั้งใจเรียนมาก						
10. หลายครั้งที่ข้าพเจ้าคิดว่า ความมุ่งมั่นในการเรียน เป็นสิ่ง ที่สูญเปล่า						
11. ข้าพเจ้าชอบฝันถึงชีวิตที่อยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้อง ทำงาน						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองมีค่าเมื่อได้ทำงานในหน้าที่ ของตนอย่างดีที่สุด และประสบผลสำเร็จ						
13. ข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการเรียนเพื่ออนาคตที่ ดี						
14. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สนใจว่าจะ เรียนได้ดีเพียงใด						
15. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ใช้เวลาว่างในการหาความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอ						